

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

FAKULTA ZDRAVOTNICKÝCH VĚD

Ústav porodní asistence

Marta Koukalová

Vliv prostituce na sexualitu a psychiku ženy

Bakalářská práce

Vedoucí práce: Mgr. Šárka Ježorská, Ph.D.

Olomouc 2014

ANOTACE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce:

Vliv prostituce na sexualitu a psychiku ženy

Název práce v AJ:

The Impact of Prostitution on Sexuality and Psyche of Woman

Datum zadání práce: 2014-02-02

Datum odevzdání práce: 2014-05-06

Vysoká škola, fakulta, ústav: Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta zdravotnických věd

Ústav porodní asistence

Autor práce: Koukalová Marta

Vedoucí práce: Mgr. Šárka Ježorská, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Lenka Strnadová

Abstrakt v ČJ:

Předkládaná práce stručně porovnává široké téma prostituce v České republice s různými zeměmi světa, ať už „dobrovolné“ za vidinou peněz či nucené v rámci novodobého fenoménu obchodování s lidmi. Zaměřuje se v první části na faktory ovlivňující vstup do světa sexbyznysu. V dalších částech je zmiňováno, jak tato profese působí na sexualitu a psychiku ženy. V závěru jsou shrnuty zásadní otázky tématu prostituce, které jsou neřešitelné po celou dobu existence lidstva.

Abstrakt v AJ:

The thesis briefly compares the broad topic of prostitution in the Czech Republic with different countries all of the world, whether "voluntary" in search of money or forced within the modern phenomenon of human trafficking. The first part focuses on factors of entering the world of sex industry. Other sections mention how this profession affects sexuality and psyche of women. The conclusion summarizes major issues of prostitution, which are insolvable throughout the existence of mankind.

Klíčová slova v ČJ:

prostituce, sexbyznys, klient, chování sexuální, prostitutka, nemoci pohlavní, těhotenství a STD, drogy, kuplíř, obchodování s lidmi, násilí

Klíčová slova v AJ:

prostitution, sex industry, client, sexual behavior, prostitute, sexual transmitted diseases, pregnancy and STD, drugs, bawd, pimp, human trafficking, violence

Rozsah práce: 45 s., 2 příl.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a použila uvedené bibliografické a elektronické zdroje.

Olomouc 16. 5. 2014

Slova díků za pomoc a podporu při vzniku bakalářské práce patří Mgr. Šárce Ježorské, Ph.D., Mgr. et Mgr. Blance Stráníkové, ThLic., mé rodině, Anně Nerudové, Evě Janíkové a dalším ochotným lidem. Děkuji.

Motto:

„Solidarita napříč hranicemi vůči nezměrnému utrpení, které působí obchodování se ženami a (nucená) prostituce, přispěje k tomu, aby se lidé probudili z každodennosti svého vlastního boje o přežití a o místo na slunci a stali se citlivými vůči zónám lidského strádání, jež bývá často společensky maskováno.“

Rainer König-Hollerwöger

OBSAH

ÚVOD	8
1 FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ PROSTITUCI U ŽEN	11
1.1 Manažer	11
1.2 Migrace žen	13
1.3 Okolnosti příchodu do sexbyznysu	17
1.4 Drogová závislost.....	19
1.5 Obchodování s lidmi.....	20
2 VLIV PROSTITUCE NA SEXUALITU ŽENY	23
2.1 Ochrana zdraví	23
2.1.1 Pohlavně přenosné nemoci	24
2.1.2 Matky s diagnózou pohlavně přenosná nemoc	28
2.2 Soukromý sexuální život	29
3 VLIV PROSTITUCE NA PSYCHIKU ŽENY	31
3.1 První setkání se sexbyznysem.....	32
3.2 Klientela	32
3.3 Zkušenosti s násilím a zneužíváním	33
3.3.1 Sexuální zneužívání v dětství	35
3.3.2 Znásilnění.....	35
3.3.3 Fyzické (nesexuální) násilí	37
3.4 Prostituce a mateřství	37
3.5 Návrat z prostituce do normálního života	38
3.6 Legalizace prostituce	39
ZÁVĚR	43
ZDROJE	46
SEZNAM PŘÍLOH	52

ÚVOD

Mezi společenské jevy, které lze mezi lidmi objevit již od starověku a ve všech kulturách, patří trvale neodstranitelná prostituce (Mitlohner, 2004, s. 15). Můžeme prostituci popsat jako poskytnutí sexuálních služeb za odměnu. Odměna ovšem nemusí být finanční. Někdy se jedná o jisté protekce, oplácení služeb či jisté výhody z toho plynoucí. Než se na první pohled zdá, je ve společnosti taková činnost mnohem častějším jevem (Kružicová, 2011, s. 53). Různé země zaujímají k prostituci a sexbyznysu vůbec odlišné postoje a názory (Ringdal In Kajanová, Mutlová, 2012, s. 172). Chromý míní, že jelikož se prostituce týká lidské sexuality a tudíž z ní plynoucích potřeb, je pro tuto problematiku nutná jistá míra citlivosti (Chromý, 2007, s. 23).

V České republice prostituce není legalizovaná jako živnost, ačkoli se toho společnost zastává a diskutuje se o tom (Anonymous, 2014b), to znamená, že není ani povolena, ani zakázána a sexuální pracovnice tak nemají žádná práva ani pracovněprávní ochranu (Šídová et al., 2013, s. 50).

Při studiu vstupní literatury byly stanoveny tyto tři cíle:

Cíl 1: Předložit publikovatelné poznatky o faktorech, které ovlivňují prostituci.

Cíl 2: Předložit poznatky o vlivu prostituce na sexualitu ženy.

Cíl 3: Předložit poznatky o vlivu prostituce na psychiku ženy.

Bibliografické citace vstupní literatury

IVANOVÁ, K., JURÍČKOVÁ, L.: *Písemné práce na vysokých školách se zdravotnickým zaměřením*. 2. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2007, 99 s. ISBN 978-802-4418-322.

LANDEROVÁ, M.: *Chytila patrola aneb prostituce za Rakouska i republiky*. Praha: Karolinum, 2002. ISBN 80-246-0379-9

WEISS, P., ZVĚŘINA, J.: *Sexuální chování v ČR, situace a trendy*. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-558-X

KONIG-HOLLERWOGER, R.: *Na ulici... U silnice*. Wien: Verlag der Apfel, 2008. ISBN 978-80-85763-50-8

BASSERMANN, L.: *Nejstarší řemeslo. Kulturní dějiny prostituce*. Praha: Mladá Fronta, 1993. ISBN: 80-204-0363-9

Český statistický úřad [online]. 2014-04-30. Dostupné z: <http://www.czso.cz/>

Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR [online]. 2014.

Dostupné z: <http://www.uzis.cz/>

Vyhledávací strategie:

Strategie pro vyhledávání článků byla náročná zřejmě z důvodu obsáhlého tématu práce. Využila jsem rešerši v Ústřední knihovně Univerzity Palackého, Google a Google scholar. Hledala jsem v on-line databázích Medline, Pubmed a ProQuest, také ve vyhledávači Profese a Kontakt online.

Nejvíce odborných článků jsem našla v databázi Pubmed, z níž jsem čerpala. Ze 47 článků v anglickém jazyce bylo použito jen 13 pro opakující se výzkumná šetření v oblastech Číny v témže roce. Mgr. et Mgr. Blanka Stráníková, ThLic. mi poskytla k náhledu 22 světových webových stránek zabývajících se fakty obchodování s lidmi, 4 slovenské, německou a italskou po jedné, 16 anglických. Zpracovala jsem informace ze 2 stránek kvůli stručnosti kapitoly Obchodování s lidmi a nepřebornému množství nabízených a opakujících se informací. Z českých webových stránek jsem využila 5, které mi nabídly statistické či výzkoumané údaje k tématu.

Databáze Medvik mně díky zadání klíčových slov kuplíř, prostituce, klient, nemoci pohlavní, drogy, násilí, sexbyznys nabídnul 32 odborných článků, ze kterých jsem v práci zpracovala celkem 18.

V databázích ProQuest a Medline jsem při zadání klíčových slov prostitution, human trafficking, prostitution and young woman, forced prostitution and Czech našla 41 článků, z nichž jsem nepoužila ani jeden z důvodu omezeného množství doporučených zdrojů, obšírně rozebíraného tématu

ve člancích a nedohledatelných výzkumů. Pro online vyhledávání jsem zvolila Československou psychologii, Kontakt a Profese online. Ve všech třech po zadávání klíčových slov obchod se ženami, sexuální zdraví, rizikové chování, prostituce, sexuální postoje, sex a nucená prostituce bylo nalezeno 0 článků. K dodatečnému doplnění informací byla použita jedna kniha od autora König-Hollerwögera, která je vydaným souborem jeho dlouholetého výzkumu v rakousko - českém pohraničí.

Zdroje informací:

Medvik, PubMed, Google, Google scholar, kniha

Vyhledávací období:

2003 - 2014

1 FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ PROSTITUCI U ŽEN

Okolí a okolnosti manipulují se ženami natolik, že se nechají vtáhnout do sexbyznysu. Důvody k prostituci se často kombinují - dluhy, které již není žena schopna splácet v předešlém prostředí, nedostatek pracovních možností nebo stav ženy jako samoživitelky (*Malinová, Šídová, 2008, s. 23*).

Formy, kterými lze nejspíše dojít k prostituci, uvádí Kajanová s Mutlovou následující: doporučení kamarádky nebo reakce na inzerát (*Kajanová, Mutlová, 2011, s. 174*). Výsledky šetření SANEP lze shrnout do tvrzení, že lidé v běžné české populaci zaujmají negativní postoj nejen k chování úřadů, nýbrž i k chování celé společnosti vůči nelegální činnosti, o které všichni vědí, že dostupně a naprosto běžně funguje (*Anonymous, 2014b*). Pro prostituující ženy české národnosti je typické (v 93,9 %), že o jejich práci v této sféře vědí skoro všichni, netají se svou prací oproti cizinkám (*Malinová, 2011, s. 17*). Zkušenost s komerčním sexem v Česku mají nejčastěji ženy ve věku 30 – 44 let (*Weiss, Janáčková, 2007, s. 31*).

V následujících kapitolách budou rozebrány faktory ovlivňující prostituci u žen, mezi něž patří manažer, migrace žen, okolnosti příchodu do sexbyznysu, drogová závislost a stručně bude uveden taktéž faktor týkající se obchodování s lidmi.

1.1 Manažer

Pojem „pasák“ je dnes už pomalu u nás i za hranicemi nahrazován názvem „manažer“ (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140*), nebo kuplíř (*Chromý, 2007, s. 24*). Může jít o majitele sex klubu či jiného podobného zařízení, kdy vzniká obchodní vztah mezi jím a prostitutkou, tudíž žena mu odevzdává 50 - 60 % svého výdělku.

Další variantou je manažer jako osobní pasák. To znamená, že sexuální pracovnice je na něm citově závislá, v jeho roli nalézá svou rodinu, promítá si do něj muže, který není její klient a cítí se s ním jako normální žena. On jí zajišťuje bezpečnost. Takže vztah mezi těmito dvěma lidmi je autoritativní a citový. Pasák o výdělku takovéto ženy sám rozhoduje (i o tom, kolik jí nechá), může ji trestat, pokud pro něj nevydělá dostatek peněz (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140*). Kuplíř je důležitým, ovšem ne jediným článkem při příjmu lidí do profese prostituce. Pravděpodobně navíc hraje velkou roli při držení zvláště žen u vykonávání tohoto povolání (*Chromý, 2007, s. 24*).

Nelze si nevšimnout způsobu získávání mladých žen zvláště v příhraničních oblastech Česka. Pasáci – slušně a atraktivně vypadající muži - jsou všude tam, kde jsou mladé ženy. Status takového mladíka na diskotéce vždy ohromí některou dívku, jež se do něho zamiluje a udělá pro něj z lásky všechno. Pak pro pasáka začíná zábavná hra - namluvit jí, že si může lehce vydělat slušné peníze (*König-Hollerwöger, 2008, s. 100*).

Nejhorší možností je forma obchodníků se ženami, kteří s nimi manipulují mezi jinými obchodníky, jsou pro ně jakýmsi zbožím. Je to už článek mezinárodní organizace, neboť obchodník využívá zranitelných příležitostí, kdy jsou ženy např. cizinky. Jedná se o vztah obchodníka s prostitutkou na úrovni úplné závislosti. Oběť nemá svobodu, je zastrašována, trestána, na něm dostatečně finančně závislá. Šéf ženě zadržuje příjmy, cíleně jí vytváří dluhy, „účtuje“ jí veškeré poplatky za poskytování služeb. Vytváří v životě této vykořisťované ženy sociální a kulturní izolaci, čímž je závislost na něm prohlubována. Ženě jsou zadržovány osobní věci, především doklady (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140*).

Kuplíři mají ve společnosti status těch, kdo nedodržují předpisy a omezují práva občanů (*Mithloher, 2004, s. 15*). Jak Chromý udává, u nepouliční prostituce lze najít i manažerky ženy, které nemusí být zapojeny do trestné činnosti. S prostitutkami udržují vztahy oproti nátlakovým spíše smluvní (*Chromý, 2007, s. 24*).

1.2 Migrace žen

I ve 21. století existují ženy, které jsou donuceny k prostituci kvůli hmotné nouzi. V tomto případě jsou to především migrantky z rozvojových zemí, které jsou schopny uživit sebe i svou rodinu jen skrze toto zaměstnání. Ženy, které migrují s vidinou lepšího živobytí, se snáze stávají oběťmi obchodu se ženami. Jako živitelky rodin nedosahují dobře placených míst na pracovním trhu, proto jsou situačně nuceny přijmout i nelegální práce, tudíž tato nelegální sféra není chráněna zákony pracovními ani občanskými (Mittlöhner, 2004, s. 16). Počet migrantek v sexuálním průmyslu evropských zemí vysokou mírou roste od 80. let 20. století (Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140). Příliv migrantek je dáván do souvislostí se změnami v evropských zákonech, kde došlo ke zpřístupnění pracovního trhu i novým evropským zemím (Šídová et al., 2013, s. 15).

K migrantkám patří ženy z bývalých socialistických států. Vedle svých předchůdkyň z jihovýchodní Asie, Latinské Ameriky a Afriky tak zauímají velmi významné místo. Osoby, jež migrují za vidinou lepšího živobytí, se stávají oběťmi obchodu. Přicházejí většinou z chudobných zemí, často zemí s válečným konfliktem, a stávají se oběťmi týrání a manipulace, násilí. Nebrání se zaměstnání v nelegální sféře, která navíc není chráněná pracovními a občanskými zákony, protože bývají na území cizí země a svá práva neznají (Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140).

Tyto informace popisuje i Šídová s kolektivem. Živná půda pro obchodování s lidmi vzniká v případě oficiálně nemožné migrace. V tomto případě je u žen zneužíváno jejich snů o lepší budoucnosti a nedostatek informovanosti o skutečné situaci na pracovním trhu cílové země (Šídová et al., 2013, s. 75).

Od konce 20. století nepřetržitě roste počet migrantek v sexuálním průmyslu na rozhraní Evropy. Na území českého státu se prostitutky jiné národnosti zdržují v rámci turistického pobytu, odjedou po 30 dnech a následným příjezdem zpět legálně a formálně prodlouží pobyt. Pokud to nevyjde, pobývají v Česku nelegálně (Mittlöhner, 2004, s. 16).

V Západní Evropě se pohybuje nejvíce migrantek pracujících v sexuálním průmyslu. Konkrétně je to Belgie, Nizozemí, Lucembursko.

V Nizozemí je 3,2 % žen v prostituci holandské národnosti. Ostatní pocházejí snad až ze 45 zemí z celého světa. Střední a východní Evropa je v zastoupení 18,5 %, Latinská Amerika 18 %. Ženy ze 13 států východní a střední Evropy pracují v Nizozemsku. V posledním výzkumu bylo nejčastěji zmíněno Polsko (14x), následně Česká republika (11x), na dalších místech je 10 zemí z Latinské Ameriky a karibské oblasti: 12x Dominikánská republika, 10x Kolumbie, 9x Brazílie. Co se týká subsaharské Afriky, zmíněná byla 12x Ghana a Nigérie 7x. Ze severní Afriky jen Maroko, v počtu 5 žen. Z Asie ve výzkumu převažuje Thajsko (6x). Dalších 23 států bylo vyjmenováno vždy jednou – pro příklad Zikmundová zmiňuje Jamajku, Vietnam, Indonésii, Litvu, Albánii, Súdán, Nikaraguu, Švédsko a Portugalsko (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141*).

V Německu tvoří v 75 – 80 % migrantky Češky, poté Rumunky a Bulharky. Z nových zemí Evropské unie, kam můžeme zařadit například právě zmiňované Rumunsko a Bulharsko, mohou migrantky v Německu pracovat pouze na vlastní živnost. Cizinky ze zemí mimo unii pro tuto profesi vízum nezískají, proto obvykle přijíždějí na turistická víza a pracují v sexuálních službách nelegálně (*Šídová et al., 2013, s. 14-22*).

Co se týče Velké Británie, 50 % prostituujících žen v centru Londýna jsou cizinky. Mimo Londýn už se mluví pouze o 10 %. Sexuální pracovnice do Londýna přišly z Asie, hlavně Thajska, dále z Indie, Malajsie, Číny, Filipín. Z Evropy jde o Slovensko, Česko, Polsko, Španělsko, Itálii, Portugalsko, Francii, Řecko a skandinávské země. Další cizinky pocházejí z Latinské Ameriky a Karibské oblasti (Kolumbie, Jamajka, Brazílie), z Afriky (Nigérie, Maroko, Alžírsko, Sierra Leone), z USA, Nového Zélandu a z Austrálie (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141*).

V severní Evropě od roku 1988 významně narůstá počet zahraničních sexuálních pracovnic. V Dánsku se v posledních letech zvýšil počet osob

poskytujících sexuální služby až na desetinásobek. Nejčastější formou jejich práce jsou nevěstince, masážní salony či erotické kluby. Ve Finsku naopak zase Estonky a Rusky pracují převážně v sex barech nebo na ulicích. Původní země, z nichž migrantky přicházejí, jsou z 35 % východní Evropa 30 % Latinská Amerika, dále severské státy a Afrika 15 %, východní Asie 3 %. K zemím vydávajícím své ženy do služeb sexu v severní Evropě patří také Polsko v 40 %, Estonsko 35 %, 25 % za země Rumunsko, Maďarsko, Rusko, Českou republiku a Jugoslávii. Zaměřme se též na země Latinské Ameriky. Jsou to Argentina v 2 %, Chile 3 % a nejvíce je zastoupena Brazílie v počtu 95%. Když se přesuneme k Africe, jsou tu další cílené země, jako třeba Keňa a Libérie v 25 %, dalších 30 % jsou zastoupeny zeměmi Gambií a Somálskem. Nejvíce zastoupenou zemí v Severní Evropě je jednoznačně Thajsko, neboť čítá až 70 %. Dále: Čínská lidová republika, arabské státy a Filipíny v zastoupení 30 %. Při zaměření na země Finsko a Norsko, zjišťujeme zde největší četnost žen v sexbyznysu z poloostrova Kola. Sem přijíždějí hlavně na víkendy. V Norsku tento fenomén stále klesá. Ovšem ve Finsku je zaznamenán pokles, nejspíše z důvodu zvýšení policejních kontrol za nového zahraničního zákona, jenž ovlivňuje samozřejmě i prostituční sféru (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141*). Bylo by zavádějící specifikovat obchodování se ženami a dívkami jen na některé země, neboť jde o světový kriminální fenomén současnosti i minulosti (*König-Hollerwöger, 2008, s. 132*).

Ve Švédsku se procento prostituujících migrantů pohybuje v rozmezí 25 až 30 %. Dívky pod hranicí 20 let mezi migrantkami ve Švédsku najdeme zřídka. Švédský právní systém zakazuje takovému mladým nabízet prostituci, takže zřejmě proto. Zločinem je využívání nabízené sexuální služby, ovšem více závažným protiprávním činem je kupování k sexuálním účelům osoby mladší 18 let. Ve švédském sexbyznysu zpravidla nenalezneme prostitutky ze zahraničí, které by tyto služby nabízely ve zcela bezvýchodné životní situaci, na málu z nich lze vyzorovat známky užívání drogových látek. Na rozdíl například od České republiky je tu zdravotní péče dostupná pro všechny, je všem stejně nabízená sociální podpora. Migrantky

vyskytující se na švédském území ilegálně se nemusejí bát navštívit jakékoli zdravotnické zařízení (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141*).

Dle Mezinárodní organizace pro migraci patří Česká republika do struktur organizovaného zločinu, do čehož patří taktéž obchodování se ženami, od doby po revoluci v listopadu 1989. Organizátorům těchto sítí obchodování skvěle nahrává rostoucí nezaměstnanost a postupně zhoršující se ekonomika v zemi, takže snáze lákají do pastí svých obětí málo informované ženy pod slibem dobře placeného zaměstnání v cizině. Stává se tak běžně, že jsou ženě následně odebrány cestovní doklady a jsou pod různými formami násilí nuceny k prostituci. Donedávna byla naše země převážně cílová a tranzitní, hlavně pro ženy pocházející z Bulharska a Ukrajiny a dalších států východně od nás. Za převážně jako zemi původní se považuje teď v poslední době. Průzkumy z posledních let prováděné v evropských západních zemích potvrzují, že vzrůstá počet českých žen, které byly nuceny provozovat prostituci jako zadržené nelegální migrantky (*Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 435*).

Tak jako se globalizace celosvětového obchodu týká průmyslu, velký a silný vliv má taktéž na průmysl sexuální. Díky možnému volnému přesunu osob mezi státy evropské unie se zvyšuje vlna osob, které se rozhodnou migrovat. S touto novější vlnou pokračuje i dosavadní migrace z oblastí, které jsou postihnuty válečnými problémy a jinde třeba zase chudobou. Týká se to hlavně bývalých kolonií západních evropských států. Sexuální průmysl zemí západní Evropy zajistil překvapivě rychlé změny v politice a ekonomice zemí východoevropských. V Dánsku, Finsku a Norsku byl obchod se sexem docela dost ovlivněn příchodem migrantek právě z těchto oblastí (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140*).

Definice obchodu s lidmi Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) zahrnuje i migrační složku zároveň spolu s nedodržením lidských práv a svobod, které jsou pro všechny lidi na základní úrovni. Zároveň se zde počítá s ekonomickými zisky pro organizátory takového obchodování. Nelze podceňovat čím dál propracovanější organizace a praktiky obchodníků

s lidmi. V této fázi je nutno brát s respektem tu část migrantek, které se rozhodly pro komerční sexuální zaměstnání dobrovolně. OSN už v roce 1949 přijalo Konvenci o potlačení obchodování s lidskými bytostmi. Ta však nerozlišovala prostituci nucenou a dobrovolnou. Haagská deklarace, což je dokument přijatý v dubnu 1996 na konferenci států evropské unie, v rámci evropských směrnic zahrnuje opatření pro prevenci a boj s obchodováním s dívkami a ženami a tudíž s tím spojeným sexuálním vykořisťováním. Náš stát ovšem doposud tato opatření nepřijal (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140*).

1.3 Okolnosti příchodu do sexbyznysu

Z několika důvodů bývá spojeno s lidskou sexualitou mnoho mýtů, scénu sexbyznysu nevyjímaje. Možná proto, že se komerční sex ve většině států pohybuje na hranici zákona, možná proto, že je na sexuální pracovníky mnohdy nahlíženo jako na osoby, jenž nectí morální hodnoty. Pohlíženo je na ně takto i přesto, že provozování sexu za úplatu není trestáno. Sexuální či psychologické studie jsou nedosažitelné skrze nepřiznání se těch, kdo komerční sex provozují. Proto o důvodech jejich práce, o prožívání a osobním životě sexuálních pracovnic mnoho doposud nevíme (*Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 433*).

Motivací žen k prostituci, ač mnohdy podvědomou, může být dřívější zkušenost se sexuálním násilím či zneužitím v dětství či v dospělosti (*Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11*). Druhým možným motivem je uváděn vliv interpersonálních vztahů, kdy ženě je prostituce nabídnuta jako druh jistého zaměstnání. Třetí a možná nejčastější motiv k prodávání vlastního těla je ekonomický. Autoři se shodují, že žena tak může vydělávat z touhy po lepším životním standardu, častěji však potřeba, nebo spíše nutnost uživit své blízké (*Malinová, Paláček In Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 434; Šídová et al., 2013, s. 74*). Dle opakovaných zjištění v posledním výzkumu tohoto charakteru z roku 1991 se některé ženy rozhodnou samy a dobrovolně začít s komerčním sexem. Jiné se dozví například od přítelkyně o dobře placené

práci a jsou vědomě najaty profesionálním verbířem s tím, že ví, o jakou práci jde. Další možností je přivedení ženy k prostituci jejím manželem nebo partnerem, načež on se vzápětí stává jejím pasákem. V některých případech se také stává, že jsou ženy prodány manažerům (pasákům), aniž by věděly, které zaměstnání přesně po nich bude vyžadováno (*Malinová, Paláček In Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 434*).

Tuto informaci potvrzuje i studie v Mumbai, kde se potvrdil postupný vývoj muže z klienta na sexuálního partnera a následná „proměna“ v pasáka (*Karandikar, Prospéro, 2010*). Poslední provedený výzkum na českém území vztahující se k tomuto tématu byl proveden v roce 1991 na 364 prostitutkách vyskytujících se ve věznicí ve výkonu trestu. Nejčastějším důvodem, u 35 % z nich, byla důvodem k poskytování sexuálních služeb doslova touha po lehkém životě. Další motivací k tomuto zaměstnání byla radost ze zahraničního luxusního zboží, kterým byly sexturisty obdarovávány. Pak tázané ženy odůvodňovaly svou práci v sexbyznysu v menším počtu malým výdělkem v původním pracovním poměru, pro 35 žen to byl dobrodružný život, pro 24 žen bylo důvodem rozpadlé manželství (*Malinová, Paláček In Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 434*). Pro osoby se specifickými charakterovými vlastnostmi může být prostituce jako přitažlivá forma potvrzování si vlastního úspěchu, na kterém může vzniknout závislost. Tak se projevují například ženy, které neuspěly v soukromém životě nebo v předchozím zaměstnání z různých důvodů. Lákadlem na této profesi je dynamičnost. Tato profese s sebou nese jistou úroveň zvýšeného rizika pro obě strany – zdravotní problémy, násilí nebo také okrádání (*Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 434*).

Novodobým důvodem k provozování komerčního sexu je paradoxně touha po emancipaci. Žena má díky vysokým výdělkům svobodu v rovině ekonomické, takže se stává nezávislou ve více oblastech. Tyto ženy pracují v privátech nebo eskort servisech, kde rozhodují o všem samy bez řízení obchodníků. Některé z těchto žen přiznávají, že jim jejich dobrovolně zvolené zaměstnání přináší celkové uspokojení, tím myslí i sexuální. Svým stálým

zákazníkům dělají společnosti, provázejí je do společnosti. Navazují s nimi vztahy (Zikmundová, 2003). Ženy svobodné i vdané jsou ochotny poskytnout placenou sexuální službu. V Holandsku z výzkumu vyplynulo, že 46 % žen v prostituci je svobodných, 6 % vdaných, 7 % rozvedených. Z toho 41 % má stálého partnera (T. van der Helma In Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 436).

1.4 Drogová závislost

Drogy sice mohou způsobit následné splácení dlužných částek prostitucí a začarovat tak kruh uzavřený sexbyznysem, ovšem v jednotlivých případech jde o vyrovnávání se ženy se situací, že se dostala do prostituce. V Amsterdamu se ptali před 16 lety celkem 459 uživatelů drog na spojitost s prostituováním se. 97 % žen z nich tuto spojitost potvrdilo (pro srovnání 13 % mužů). Však ne vždycky existuje souvislost mezi sexem za peníze a užíváním drog (Hoek In Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 435).

Podle průzkumu organizace Rozkoš bez rizika ubylo v Česku o 5,4 % žen, které uvedly, že nikdy nebraly drogu, spíše přibylo o 2,5 % těch, které berou drogu aktuálně. V roce 2012 se počet uživatelů intravenózních drog snížil o 1,2 % než v roce 2011. Již zmíněná organizace dodává, že se v sexbyznysu začínají objevovat spíše ženy, jež mají drogovou kariéru už za sebou. Počet těchto žen v ČR stoupl o 4 % (Anonymous, 2012a). V USA na základě dlouhodobých studií zase udávají rozmezí 40 - 85 % prostitutek závislých na drogách. K tomuto výzkumu ještě přibyla poznámka, že užívání drog předchází prostituci té „vyšší“ třídy, zatímco u třídy „nižší“ vzniká závislost až během prostituce. Výzkumy jsou poněkud starší, ale nic nemění na tom, že i ty novější dokazují mnohočetnou činnost prostituce u žen podávajících si drogy injekčním způsobem. Mimo jiné zaznamenaly vztah mezi prostitucí, pohlavním zneužíváním a závislosti na drogách (Potterat et al. In Zikmundová, Weiss, 2004d, s 434).

V letech 2004 – 2005 byl v České republice prováděn výzkum infekce viru hepatitidy C u osob, které poskytují sexuální služby. Ze 179 vyšetřených žen národnosti české, ukrajinské a slovenské byly protilátky anti-HCV prokázány u 5 %, čili 9 z nich. Přes 3 % vyšetřovaných žen přiznalo užívání drog, 8 % z nich kouřilo marihuanu (*Husa, Kohoutková, 2007, s. 2-3*).

Ve vzorku 7 418 žen bylo v USA zjištěno téměř 20 % HIV pozitivních žen užívajících drogu intravenózně oproti 4,8 % stejně nakažených, s rozdílem nepřítomnosti abúzu drog. Ve Španělsku to bylo 50,9 % oproti 3,4 % HIV pozitivních neužívajících drogu. Častěji v Severní Americe než v Evropě existuje souvislost mezi výskytem HIV u komerčních pracovníků a užíváním drog (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 82*). Závislost prostitutek na drogách nahrazuje ve většině případů násilí jakožto prostředek poslušnosti prostituujících. Poskytování placených sexuálních služeb bývá také primárním důvodem k obstarání finanční hotovosti na další dávku (*Chromý, 2007, s. 25*). Podle zveřejněných statistik WHO byla prevalence positivity HIV odhadována na 1 % mezi prostitutkami, 25 % mezi mužskými sexuálními pracovníky, ovšem až 45 % mezi uživateli drog (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 82*).

1.5 Obchodování s lidmi

Obchod se ženami se po celé Evropě jeví jako moderní otroctví (*König-Hollerwöger, 2008, s. 131*). Z celkového množství asi 800 000 obchodovaných lidí za rok přes hranice se jedná o 68 % žen a 12 % nezletilých dívek (*Anonymous, 2014a*). Většina z nich míří do sexbyznysu (*Anonymous, 2012c*). Prostitutky bulharské národnosti tvoří v jedné čtvrtině k nám příchozích věkovou kategorii pod 16 let. Pouze 40 % z nich je starší 18 let. Jejich nízká informovanost o bezpečném sexu je způsobena zřejmě nižší vzdělaností, někdy dokonce negramotností (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 80*). Takové sexuální pracovníce tu jsou na turistické vízum, jen ve výjimečných případech mají zde v Česku dlouhodobý legální pobyt. Hrstka z nich patří mezi žadatelky o azyl, zbytek z nich jsou tu nelegálně.

Jsou snadnou kořistí podvodníků a kuplířů kvůli jazykové bariéře a díky neznalosti svých práv (*Renzkowski In Šídová et al., 2013, s. 14*).

Obchod se ženami a dívkami je méně viditelný na silnicích a na ulicích po zavedení nového zákona, ovšem je známo, že je obchod praktikován i v jiných formách prostituce. Čína, Rusko, Thajsko, pobaltské země, Slovensko, Polsko a Česká republika – to jsou země, u jejichž občanek migrujících ve Švédsku bylo prokázáno obchodování za úkolem vykořisťování – tudíž ženy poskytovaly sexuální služby, načež všechny své vydělané peníze dávaly lidem ze své rodné země. Ve Švédsku sice nelze legálně vlastnit klub určený k nabízení sexu, ovšem je velice snadné najmout si takovýto výdělkům byt. Sousedé často na tyto aktivity v blízkosti obydlí upozorňují, ale neví se, zda z důvodu, že jsou tam nabízeny tyto služby, či proto, že jde o migrantky (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141*).

I zde lze obchodování s lidmi charakterizovat vydíráním, zastrašováním, ženy jsou pod neustálým dohledem svých pasáků, kteří vlastní jejich doklady (*König-Hollerwöger, 2008, s. 115*). Kolik osob je takto postiženo, se neví, faktem však je, že tento počet v posledních letech vzrůstá. Nová švédská legislativa se ještě v praxi neosvědčila natolik, aby se vědělo, zda plní preventivní efekt, nebo jestli zamezuje obchodníkům se ženami působit ve Švédsku, zda brání prostitutkám cizinkám zde působit (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141*).

Pro obchodníka se prostitutka stává zbožím, s kterým manipuluje a je na něm naprosto závislá. Takový obchodník s lidmi bývá součástí mezinárodní organizace, prostitutky, jež ovládá, zastrašuje, trestá je, vyhrožuje, omezuje je ve svobodě. Záměrně ženu vystavuje i finanční závislosti tím, že jí vytváří dluhy, zadržuje příjmy, bere si poplatky za poskytování služeb. Samozřejmostí chování obchodníka je zadržování osobních věcí takovéto ženy včetně jejích dokladů (*Renzkowski In Šídová et al., 2013, s. 14*). Podobně se vyjadřuje i König-Hollerwöger, když se k tomuto tématu vyjadřuje faktem, že dívky obdrží falešné doklady. A proto pátrání policie bývá většinou bezvýsledné (*König-Hollerwöger, 2008, s. 140*).

V Německu se Zákonem legalizace prostituce chtěli z problému obchodování s lidmi vymanit, avšak o nárůstu obchodování s lidmi a souvislostí mezi Zákonem o prostituci neexistují žádná věrohodná fakta (*Renzkowski In Šídová et al., 2013, s. 14*). Jak zjistil Fedina, ve 42 nedávno celosvětově vydaných knihách věnujících se tématu obchodování s lidmi pocházejí informace ze starých zdrojů, spoléhají se na odhady a chybná stávající data, namísto využití nových důkazů existujících zatím ve Spojených státech (*Fedina, 2014*).

2 VLIV PROSTITUCE NA SEXUALITU ŽENY

Žena poskytující placenou sexuální službu mívá snahu vytvořit si od placeného „vztahu“ odstup. Známa takováto zásada je, že se se zákazníkem nelíbá, přímo pohlavní styk je pro ni obchod, druh práce, což striktně odlišuje od svého soukromí a svého soukromého sexuálního života (*Girtler a Bott In Kajanová, Mutlová, 2011, s. 172*). Toto pojetí vychází z převládajícího ekonomického důvodu prostituce (*Malinová, Šmídová, 2008*). Za měnicími se druhy a způsoby poskytované prostituce je schovaná globalizace, tj. rozšiřování prostituční scény za hranice. Lze si všimnout, že v tomto směru se zvedá zájem o využívání internetu jako zdroje sexuálního uspokojení za úplatu a sexturismus, tj. nabízení exotických sexuálních zkušeností. Zatímco pro Česko bývaly standardem klasické sex kluby počítající 7 – 12 zaměstnaných žen s jedním majitelem, nyní jsou v převaze zřizovány veřejné domy, kde se neděje výjimečně, že dávají k dispozici až 80 či 100 prostitutek nabízejících opravdu nejrůznější erotické služby. K této převažující formě nabízení sexuálního uspokojení se připojuje poslední dobou i úspěšný tzv. eskort servis. Jedná se o inzeráty na webových sítích nebo ve speciálních periodikách. Takto je nabízeno ohromné množství žen (*Zikmundová, Weiss, 2004, s. 142*)

2.1 Ochrana zdraví

Ženy v sexbyznysu se v pracovním prostředí chrání více a lépe než ostatní populace. Z holandského výzkumu vyplývá, že 81 % prostitutek používá kondom vždy při komerčním styku, zatímco z běžné populace je těchto lidí bez stálého partnera chránících se kondomem pouze 15 %. V ochraně hraje roli i znalost zákazníka – pokud se s ním žena stýká dlouhodobě, chrání se méně důsledně než se zákazníkem náhodným, novým. Podle odhadů pracovníků sdružení Rozkoš bez rizika u nás ročně proběhne asi 20 %

nechráněných komerčních sexuálních styků. Některé z těchto žen uváděly, že zákazník s pasákem vyjednávají používání kondomu a ony nad tímto rozhodnutím ztrácejí kontrolu (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 80*). Z českého průzkumu Malinové mezi prostitutkami vyplývá, že pro 90,2 % z nich by v případě legalizace tohoto povolání zdravotní vyšetření nebylo samo o sobě problémem (*Malinová, 2011, s. 4*). Ovšem pracovnícím v sexbyznysu hrozí nejvyšší riziko vzniku karcinomu děložního čípku, jak píše Thulien, a zároveň menší pravděpodobnost jeho odhalení screeningem. Pracovnice na ulici jsou ve zvýšeném riziku, neboť se předpokládá, že tolik nedbají preventivních prohlídek a tudíž včasného zachytu (*Thulien, 2014*). Však pouze 10,1 % z 848 čínských studentů o HPV již někdy předtím slyšelo, z celkového počtu pouze 18 % studentů vědělo, že infekci následuje rakovina děložního čípku. Většinou to věděli z médií a z internetu (přes 50 %), dále od rodičů a učitelů. Mezi faktory ovlivňující znalost této problematiky patří pohlaví, vzdělání a sexuální život (*Pandey et al., 2012*). Naopak v Indii jsou mnohem lépe informovaní, skoro všech 618 studentů zná prevenci, stejně tak ovlivňující faktory. Přitom stejný počet z nich (vždy šlo o necelých 90 %) by chtělo být informováno o tomto onemocnění ještě odborníkem (*Tang et al., 2014*).

2.1.1 Pohlavně přenosné nemoci

Ještě před 10 lety se předpokládalo, že u prostituujících osob je vyšší nemocnost v případě sexuálně přenosných infekcí v porovnání s ostatní populací. Jedná se především o gonorrhoeu, syfilis, měkký vřed a tzv. Čtvrtou pohlavní nemoc. Velkým problémem je rychle šířící se infekce onemocnění HIV/AIDS (*Mitlohner, 2004, s. 17*). Zikmundová rovněž píše o častějším výskytu pohlavně přenosných nemocí v anamnéze prostitutky i sexuálních poruch jako důsledku rizika spojeného s vykonáváním placeného sexu (*Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 66*). Ono to tak odnepaměti vlastně bylo. Prostitutky žily stále se strachem z pohlavní nemoci. Syfilis

nebo kapavku měla v prvních letech prostituce zpravidla každá prostitutka (*Kružicová, 2011, s. 54*).

Struktura statistik pohlavně nemocných lidí za posledních 10 let se změnila a prostituce jako taková v nich nehraje roli. Nepříznivý vliv na zdravotní stav žen v sexbyznysu mají i onemocnění, která se nevyšetřují běžně a tudíž nepodléhají hlášení. Jako příklad uveďme urogenitální mykoplasmata, chlamydiové infekce, kvasinky (*Mitlöchner, 2004, s. 17*). U žen nabízejících sexuální služby se může vyskytnout mnoho onemocnění respiračního traktu, psychických poruch, gynekologické obtíže. Často vlivem kuplíře a jeho neochoty uvolnit osobu s potížemi z práce je přístup těchto lidí ke svým zdravotním problémům vágní (*Mitlöchner, 2004, s. 17*). Pohlavní nemoc v anamnéze mají Češky nejčastěji ve věku 30 – 44 let (*Weiss, Janáčková, 2007, s. 31*).

Dle českého posledního výzkumu uvedlo v životě 27 % prostitutek zkušenost s pohlavně přenosnou nemocí (oproti tomu běžná populace v současném souboru uvedla 4,7 %). Nejčastěji nakažené ženy trpěly záněty močové trubice – 10,1 %, v 6,7 procentech šlo o kapavku, 5 % uvedlo svrab. Na dalších méně udávaných místech zazněla infekční žloutenka v 4,2 %, chlamydie a syfilis - 3,4 % (*Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 68*). Z jiných zdrojů vyplývá, že v posledních 20 letech až 4x vzrostl počet syfilis, naopak gonorea poněkud klesá. Výsledky oficiálních statistik nejsou zřejmě objektivní z důvodů nehlášení tohoto onemocnění, popř. samoléčby. Ještě před 20 lety se pracovníci sdružení Rozkoš bez rizika shledávali s jedním až dvěma případy syfilis ročně, od roku 2000 je to asi 20 až 25 případů (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 79*). V Číně dle výzkumu v roce 2014 zjistili souvislost mezi syfilis, věkem vyšším 35 let, užíváním drog a nechráněným sexem (*Shen et al., 2014*).

Přímo ve sféře prostituční je v Česku syfilis větší hrozbou než HIV (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 79*). Nejrizikovější skupinou u syfilis jsou lidé ve věku 20 – 24 a 25 – 29. V roce 2005 bylo hlášeno 523 onemocnění

(Kuklová, 2006, s. 426). V roce 2009 už to bylo 997 případů (Anonymous, 2012b, s. 9).

Za rok 2012 bylo hlášeno na území České republiky 1 151 případů kapavky a 696 případů syfilis. Kapavka se v populaci šíří čím dál intenzivněji, zatímco syfilis je na ústupu (6,6 případů na 100 tis. obyvatel). V obou případech se jedná o častější napadané mužské pohlaví. Muži 16 a ženy 5 případů na 100 tis. obyvatel. Opět se v posledních letech dokazuje, že prostitutky těmito nemocemi netrpí více jak ostatní populace. Jde především o nemocné muže (Němeček, 2013, s. 12). Skupinu nakažených tvoří 850 mužů a 301 žen (Anonymous, 2012b, s. 9). V Číně byl proveden výzkum ve 12 městech v rámci odběru krevních vzorků prostitutkám. Zúčastnilo se jich 781. Z toho 37 ženám (4,7 %) bylo náhodně zjištěno HIV a 117 dalším (15,0 %) se potvrdila nákaza syfilis. Celkově byly stanoveny společné faktory vzniku nákazy: starší věk a nepoužívání kondomu v posledních 30 dnech (Zhou et al., 2013). V Šanghaji se v rámci jiného šetření tázali 750 žen v sexbyznysu v průměrném věku 27 let. HIV bylo v nulovém zastoupeném procentu, syfilis 1,3 %, gonorea 3,5 % a jen chlamydie v procentu 14,7. Tyto ženy pracují na menších místech s méně zákazníky a za vyšší cenu (Remis et al., 2005).

Zájem odborníků o zkušenosti obyvatelstva s placeným sexem se v posledních desítkách let zvýšil, zřejmě kvůli narůstající epidemii HIV/ AIDS. Do skupiny s rizikovým chováním jsou totiž zahrnuty hlavně prostitutky se svými zákazníky. Pohlavní styk s prostitutkou je hlavním zdrojem infekce HIV například v pásmech kolem transafrických dálnic, v jihovýchodní Asii a v jiných světových oblastech (Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140). Důkazem jsou výsledky šetření v Mozambiku v Africe. 63 komerčních sexuálních pracovníků z 236 se nechaly testovat na HIV. 30 z nich bylo pozitivních. Z těchto 30 bylo ještě 6 pozitivních na syfilis (Langa et al., 2014). Zikmundová s Weissem v roce 2004 zveřejňují, že v České republice roste mezi infikovanými HIV podíl žen tvořících 20 % všech infikovaných. Zvláště u žen mladších ročníků, které jsou důvěřivější,

snáze zmanipulovatelné a mají celkově slabší imunitní systém. Také mnoho studií potvrzuje vysoké riziko HIV u osob, které onemocněly některou z pohlavně přenosných chorob. A tyto choroby v anamnéze jsou uváděny u žen v prostituci častěji než v běžné populaci (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 78-81*). Hlášení nových případů za loňský rok ovšem dokazuje, že prostituce na nárůst tohoto onemocnění vůbec velký dopad nemá (*Němeček, 2013, s. 16*). Přenos bývá zprostředkován spíše injekčními uživateli drog a homosexuálně zaměřenými (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 78*). Ve světě je přibližně 291 milionů žen HPV nosičkami. Studie dokazují, že riziko přenosu se zvyšuje střídáním sexuálních partnerů, tudíž vyšší riziko je u žen v sexbyznysu. Znalost výskytu HPV mezi prostitutkami vedou ke zlepšování prevence a porozumění smyslu vakcinace. U prostitutek byl zjištěn nejčastější výskyt HPV viru 16–38,9 % (*Soohee, 2013*).

Nízká sebeúcta a pocity bezmoci někdy vedou tyto ženy k pasivním sklonům sebevražedného chování nebo k sebedestrukci vlastního já, díky nimž postrádají motivaci nějak se před pohlavními nákazami, tedy i HIV, chránit (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 81*). Za předešlý rok 2013 bylo celkem nahlášeno 2 082 případů HIV (z toho nových 215), z celkového počtu již AIDS postižených 396. S porovnáním čísel před deseti lety lze konstatovat rapidní nárůst výskytu tohoto onemocnění v České republice. Pro zajímavost rok 2003. Celkem 664 případů, z toho 167 AIDS (*Němeček, 2013, s. 4–17*). Počet nakažených neustále stoupá za posledních 20 let. Se zjištěním této choroby souvisí i nárůst zájmu o vyšetření, který se v minulém roce vyšplhal na 1 076 430 vyšetření (*Němeček, 2013, s. 4–17*) oproti roku 2005, kdy bylo provedeno na přítomnost infekce HIV celkem 855 010 vyšetření (*Kuklová, 2006, s. 425*). V polovině případů šlo o vyšetření na vlastní žádost, pak kvůli klinickým příznakům a hlavně preventivně. Zajímavostí je, že v roce 2013 šlo jen 11 % nově nemocných žen, v čísle je to počet 22, zbytek tvoří 173 mužů. Dle statistiky je onemocnění přenášeno nejvíce pohlavním stykem, a to z muže na muže. Tudíž nelze potvrdit, že nárůst HIV a AIDS v České republice souvisí s výskytem prostituce (*Němeček, 2013, s. 4–17*). Podobný názor zveřejňuje i Kuklová v roce 2006, kdy píše, že největší

populační skupinou nárůstu pozitivní HIV v Česku jsou muži mající sex s muži, v roce 2005 šlo o 55,6 % těchto případů nově diagnostikovaných, z řad žen v témže roce šlo o 22 %. Vzrůstající trend nově zachycených infekcí HIV vzrůstá od roku 2004 a předpokládá se i do budoucna. Mezi lidmi polevily preventivní aktivity a díky informacím o nových lécích zřejmě ustoupil strach z nemoci (Kuklová, 2006, s. 425). Nutno podotknout fakt, že se mezinárodní sexuální turistika zaznamenává čím dál vyšší poptávkou po nezletilých. Zvýšený zájem se vysvětluje mylnou domněnkou dospělých zákazníků o menší pravděpodobnosti nakažení virem HIV od dětí, když se míra výskytu této infekce v populaci zvyšuje (Mittlöhner, 2004, s. 21).

Za účinnou ochranu před nákazou HIV lze považovat použití kondomu při každém pohlavním styku v případě správného použití (Moravcová, Weiss, s. 169), nebo řešit prevenci jinak – neboť v Mexiku při studii mezi 214 prostitutkami, které užívají drogy a mají stálého partnera staršího 18 let věku, zjistili souvislost mezi délkou vztahu a partnerským násilím s nechráněným sexem. Prevence infekce HIV by tedy měla směřovat k otázkám partnerských vztahů, domácímu násilí, psychickému zdraví obou v kontextu jejich vztahu (Ulibarri et al., 2014).

2.1.2 Matky s diagnózou pohlavně přenosná nemoc

V roce 2005 se narodilo HIV pozitivním ženám 8 dětí skrze císařský řez (Kuklová, 2006, s. 425), v roce 2013 šlo už o 14 dětí. 5 z nich vědělo o svém onemocnění již před otěhotněním, 9 ženám se to potvrdilo až rutinním záchytem při graviditě (Němeček, 2013, s. 4–17). V rozvojových zemích se riziko přenosu nákazy HIV z matky na dítě pohybuje okolo 26 %, když je použita profylaxe u matky, nákaza na dítě je přenesitelná v 8 % (Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 79). U 11 žen byla během gravidity diagnostikována kapavka (Němeček, 2013, s. 12).

Duchková, co se týče syfilis, prezentuje, že pozitivita sérologických protilátek nemusí ještě znamenat onemocnění dítěte, může jít o pasivní přenos z matky. Pokud k přenosu dojde, příčinou bývá poškozená placenta,

skrze niž mohou protilátky projít pasivně. Za normálních okolností značná velikost protilátek IgM placentární bariéře prostup nedovoluje. Léčba syfilis v graviditě není nijak specifikovaná, klasická léčba jako u netěhotných dostatečně kryje i plod (*Duchková, 2006, s. 358, 359*). Kuklová v roce 2006 dává do souvislosti zvyšující nárůst progresu syfilis u gravidních žen se zrušením vazby mezi vyšetřením v prenatální poradně a přídávky na mateřskou. Některé ženy tak nejsou motivovány k chození do poradny a nejsou tudíž vyšetřeny (*Kuklová, 2006, s. 426*). Nutno zmínit, že ženy neplatí si zdravotní či sociální pojištění, jejichž počet není zrovna nejmenší, nemají nároky na dávky, které vyplývají z pojištění nemocenského. Do toho patří například i případná peněžitá pomoc v mateřství (*Mitlöchner, 2004, s. 16*).

2.2 Soukromý sexuální život

První pohlavní styk mezi prostituujícími ženami byl dle posledního výzkumu zprůměrován na 15 let (oproti 17 letům věku běžné populace). Takže je dokazatelné, že prostitutky začínají se sexuálním životem mnohem dříve než ostatní populace. V 74 % to byla ztráta panenství se stálým partnerem, zbytek procent se známostí náhodnou. Tyto výsledky jsou podobně porovnatelné s ostatní populací (*Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 67–69*). Od práce oddělují svůj vlastní milostný život, chrání si tak vlastní sexuální existenci, aby daly najevo, jaké doopravdy jsou těm pár lidem v jejich životech, kteří jsou schopni se do nich vcítit a zajímat se o ně (*König-Hollerwöger, 2008, s. 91*). Lze konstatovat z hlediska ochrany před nežádoucím otěhotněním v soukromém životě žen poskytujících placené sexuální služby, že tyto ženy málo používají spolehlivé prostředky před otěhotněním. Nejvíce z dotazovaných používají se svým partnerem přerušovanou soulož (68 %). Hormonální antikoncepci používá 21 %, 12 % metodu neplodných dní, 8 % nitroděložní tělísko a rovněž 8 % z nich používá se stálým partnerem kondom (*Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 70*). Dle jiného výzkumu více jak polovina žen v prostituční sféře bere kondom

jako jediný prostředek antikoncepce, 10 % užívá antikoncepci v pilulkách, ostatní upřednostňují vaginální výplachy a přerušovanou soulož. Celkově můžeme říct, že se stálým partnerem je používání kondomu podstatně nižší než v rámci profesních aktivit. U většiny těchto žen tak kondom odděluje soukromý a profesní sex (*Zikmundová, Weiss, 2004e, s. 80*). Pro porovnání běžné populace s komerčně sexuálními pracovníci zpracovaná tabulka (viz Příloha č. i).

Vypadá to, že pracovní vytíženost nebrání ženám v sexbiznisu plně žít a prožívat svou sexualitu v životě soukromém. Může to souviset s faktem, že „v práci“ se žena řídí přáním zákazníka, dělá, co on chce a vyžaduje, a nevede to k její sexuální spokojenosti. Taktéž dle výpovědí žena při sexu se zákazníkem vypne emoce i prožívání. Proto si v soukromí tyto ženy rády vybírají partnery dle sexuální přitažlivosti a vzhledu, rády muže střídají a často opouštějí (*Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 70*). Čím déle jsou takové ženy ve vztahu, tím méně se chrání použitím kondomu. Nevadí jim ani partnerova promiskuita. Důvodem k důvěřivosti je strach o následné trvání vztahu, případné vyhnutí se konfliktu nebo jiné formě násilí v případě propagace gumové ochrany (*Moravcová, Weiss, 2006, s. 168*).

Největší statistický rozdíl mezi prodávajícími se ženami a běžnou populací je otázka homosexuality. Tuto zkušenost má 7,4 % žen v populaci, zatímco 50 % sexuálních pracovníků. V polovině případů šlo o homosexuální chování v soukromém životě. Avšak 65 % z prostitutek s homosexuální zkušeností odmítlo označení lesbička. V 6,7 % měly někdy trvalý vztah se stejným pohlavím. Délka takového vztahu byla průměrně 15 měsíců (nejkratší vztah byl uveden 2 měsíce, nejdelší 4 roky). Homosexuální chování žen považujících se za heterosexuálně zaměřené vyjadřuje zřejmě zvýšenou sexuální podnikavost a zvědavost v soukromém životě. První sexuální kontakt se ženou dle dotazování vychází průměrně na 21. rok života ženy (*Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 70*).

3 VLIV PROSTITUCE NA PSYCHIKU ŽENY

Dle holandské studie ženy vykonávají práci prostitutky v krátkém období 1-5 let. Ovšem i v tomto období si každá z nich přeje najít trvalý partnerský vztah. Touhu po sexuálním uspokojení do pracovního života přenáší jen málokterá. Zvláště po delší době působení v prostituční sféře některé ženy přestávají vyhledávat muže jako sexuální partnery a navazují raději vztahy se stejným pohlavím nebo se zaměřují na platonický citový vztah. Upínají se na vlastní děti nebo považují své oblíbené zvíře za střed emocionálního života (*Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 70*). Dívky a ženy používají v pracovním prostředí přezdívký a nosí paruky, čímž vyjadřují svou anonymitu (*Kajanová, Mutlová, 2011, s. 173*).

Prostituce ženy ovlivňuje v malé míře i pozitivně, Nemívají předsudky a nevyvolávají konflikty. Mají široké jazykové dovednosti (V Berlíně umí i 5 cizích jazyků), umí komunikovat a společensky vystupovat, umí naslouchat. Taktéž rozeznávají symptomy některých nemocí (*Šídová et al., 2013, s. 81*).

Zikmundová s Weissem naopak zastávají názor, že prostitutky mohou být často submisivní. Jde především o ty, nad jejichž prací dohlíží osobní pasák. Takovým ženám řídí pasáci pracovní i soukromý život, ony zcela podléhají vlivům okolí. Stává se běžně, že pasák sám se stává sexuálním partnerem více prostitutek, které následně soupeří o jeho přízeň. K takovému chování mají větší sklony ženy pocházející z nestálého sociálního prostředí (nestálá rodina s omezenými principy, mládí v ústavní péči), které nemají zájem nést zodpovědnost samy za sebe. Pracují v nočních klubech nebo na ulici, kde příliš mnoho práv a svobody nemají. Do této skupiny žen lze jednoznačně zařadit i migrantky pobývající na území Česka (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141*). Oproti populaci uvádějí v Česku prostitutky menší výskyt manželství (ženy v populaci 32,5 % a sexuální pracovnice 14,8 %). Co se týče rozvodů, nemá na to zaměstnání v sexbyznysu vliv (*Zikmundová,*

Weiss, 2004c, s. 70). Jak se lze dopátrat ve výsledcích českého výzkumu mezi prostitutkami, když jdou do práce, používají nejčastěji údaj o svém povolání v 19,8 % jako společnice, tanečnice a barmanka 2,5 %; servírka, prodavačka nebo podnikatelka 5,6 %, na pravou míru se pojmenují jako prostitutka, kurva, nebo šlapka v 6,2 %, v podobné výši procenta neodpoví. 66 z dotazovaných pracovníků v průměrném věku 29,7 let ve výzkumu odpověď nevedlo – z celkového počtu 162 (Malinová, 2011, s. 4).

3.1 První setkání se sexbiznysem

Většina žen dotlačených ekonomickou situací k takovému zaměstnání měly před vstupem do něj negativní názor na prostitutky, v dřívější době si nedokázaly představit, že by se jich způsob takovéto obživy někdy mohl týkat. K tomuto zjištění došly Kajanová s Mutlovou ve výzkumu na 7 prostitutkách po rozsáhlém rozhovoru s nimi (Kajanová, Mutlová, 2011, s. 174). Samotný vstup do sféry prodávání vlastního těla hodnotí ženy různě. Některé dobře, protože byly ovlivněny drogou, jiné první kontakt se zákazníkem popisují jako nepříjemný zážitek. Cítily ponížení a stud, nejistotu. Jakousi motivační náhradou za ty nepříjemné chvíle bylo získání finanční odměny. Hodnocení sebe samy v prostředí prodávaného sexu zůstává spíše negativní, ženy se snaží, aby nad prací nepřemýšlely. Kompenzuje jim to finanční odměna, v jednom případě ze sedmi i odměna drogová. Jiné prostitutky jsou ženou na stejné úrovni práce vnímány jako kamarádky, jiné jako konkurentky (Kajanová, Mutlová, 2011, s. 174-175).

3.2 Klientela

V zemích západní Evropy má podle nejrůznějších národních výzkumů 5-12 % mužů zkušenosti se sexuální službou za úplatu. Ve Velké Británii tuto činnost alespoň jednou za život přiznalo 6,8 % mužů, v Nizozemí 13,5 %, 3,3 % Francouzů. Česká republika v porovnání s těmito výsledky patří

do evropského nadprůměru s 14 % českých mužů, kteří v reprezentativním výzkumu sexuálního chování v roce 1998 uvedli zkušenost s komerčním sexem. V 90. letech to bylo jen 9 % (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140*).

Zajímavé na této skutečnosti je, že počet žen přiznávajících se k placeným sexuálním praktikám zůstává stejný, ovšem jak z výzkumu vyplývá, rok od roku se zájem o placený sex zvyšuje v řadách zákazníků (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141*). K využití služeb prostitutek nebo prostitutů se v České republice přiznává 6,9 % dotázaných, a to výhradně mužů (*Anonymous, 2014b*). Nutno dodat informaci König-Hollerwögera o čísle 90 %. Takové procento tvoří rakouskou národnost mužů platících si za sex v Česku, především v příhraničních oblastech (*König-Hollerwöger, 2008, s. 47*). Během jednoho týdne vystřídá žena v sexbyznysu 9 – 10 zákazníků. Tato čísla jsou zjištěna opakovaně, oproti nesmyslně vysokým číslům (například 32 – 37 zákazníků), jež někdy udávají média (*Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 140*). Ve velké míře klientelu tvoří muži, kteří kolem projíždějí služebně, nebo řidiči kamionů (*Rozkoš bez rizika, 2009*).

Do Českých příhraničních oblastí se stále znovu vrací rakouští sexuální turisté, kteří v domovině ctí právo, jsou řádní a pilní muži. Žijí v dobrém závěťří za svými profesionálními a společenskými fasádami, pro ostatní v okolí jsou vzory slušnosti a morálních zásad a někteří dokonce nadávají na českou pohraniční nabídku prostituce jako na zkázu mravů (*König-Hollerwöger, 2008, s. 48*).

3.3 Zkušenosti s násilím a zneužíváním

Mezi ženami poskytujícími sexuální služby bylo při zkoumání následků sexuálního zneužívání na psychiku a celkový život ženy zjištěno až nápadně vysoké procento těch žen, které v anamnéze uvádějí jakoukoli zkušenost s traumatizací v tomto směru. Taktéž se potvrdilo, že ženy a dívky mající zkušenost se zneužíváním v dětství pak trpí touto traumatizací po celý život (*Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 9*). Čínská studie ukazuje,

že 743 sexuálních pracovníků z 1022 dotazovaných (72,7 %) má stabilní vztah, ovšem polovina z nich přiznala, že již od partnera zakusila některé z druhů násilí. Jedná se o alkoholiky nebo muže s nízkým dosaženým vzděláním (*Zhang et al., 2014*).

V Holandsku pouze 22,8 % prostitutek uvedlo, že nemá traumatizující zkušenost se zneužíváním v soukromém životě, jinak je to u takovýchto pracovníků častý jev, ať už v dětství, v dospělosti či na pracovišti. Dle zjištění těchto výzkumů zkušenosti s viktimizací ve většině případů předcházely pozdější volbu nabízení svého těla k prodeji sexu (*Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 9*). Vztah mezi pohlavním zneužíváním v dětství a následným brzkým zahájením pohlavního života a vstup do prostituce nebyl prokázán, neboť ho ve studii uvedlo 32 % prostitutek zároveň s 37 % ostatních žen z populace (*James a Meyerding In Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 435*). Stejný fakt zveřejňuje v literatuře i Dalla. Zároveň dodává, že rozhodně neplatí pravidlo, kdy všechny osoby se zkušeností pohlavního zneužití v dětství živí se v dospělosti poskytováním placeného sexu (*Dalla In Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 435*).

Avšak Zikmundová s Weissem upozorňují, že jsou zjištěny závažné rozdíly mezi ženami, které s násilím a zneužíváním mají zkušenost oproti těm, co tento zážitek nevedly. Ty již poznamenané mají od samého počátku urychlený psychosexuální vývoj. Tudíž začínají celkově dříve se sexuálním životem, celoživotně mají vyšší sexuální aktivitu, což se projevuje častější potřebou pohlavního styku a střídáním více sexuálních partnerů, díky čemuž je jejich sexuální chování oproti populaci mnohem rizikovější. Neboť výjimkou u nich nejsou styky s náhodnými partnery a styky v rámci skupinového sexu. Taktéž se v anamnéze vyskytují pohlavně přenosné nemoci. Celkově se takové ženy hůře adaptují jak po sexuální, tak po psychické stránce. Jejich vztahy dříve končí rozchodem či rozvodem, protože nedokáží být věrné, nebo si nejsou jisty svou sexuální orientací (díky častějším homosexuálním stykům). Mnohdy trpí sexuálními poruchami z důvodu

nespokojenosti se sebou sama v sexuálních oblastech (*Weiss, Zvěřina In Zikmundová, Weiss, 2004, s. 11*).

3.3.1 Sexuální zneužívání v dětství

25 českých žen ze 119 tázaných prostitutek (21 %) uvedlo, že byly do svého věku 15 let sexuálně zneužity. Z tohoto počtu 16 žen to zažilo jednou v průměrném věku 11 let, zbylých 9 bylo zneužíváno opakovaně v průměrném věkovém rozmezí 4 - 14 let. Ve všech případech se jednalo o pachatele mužského pohlaví, 14x to byli příbuzní, 7x osoba blízká nebo známá a pouze 6x se jednalo o muže naprosto cizího. Z těchto všech případů byly jen 3 ohlášeny Policii České republiky (*Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 10*). Velmi průkazné jsou následky sexuálního zneužívání v dětství na další sexuální a partnerský život oběti (*Beitchman In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11*). Mnoho žen s touto vzpomínkou z dětství se nachází nejen mezi prostitutkami, ale i mezi alkoholičkami, psychiatricky nemocnými, drogově závislými a mezi těmi, kteří se pokoušeli vzít si život. Jedná se o 78 % těch, které se o to pokusily opakovaně (*Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11*). V českém výzkumu Weiss a Zvěřina zjistili zvýšený výskyt kontaktů na homosexuální úrovni, mnohem více zkušeností s agresí v sexuální oblasti, a to žena v roli oběti, muž jako pachatel. Ty, které byly v dětství sexuálně zneužity přiznaly, že se ocitly v komerčním sexu, mají v anamnéze výskyt některé pohlavní nemoci, že se někdy účastnily sexu ve skupině (*Weiss, Zvěřina In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11*).

3.3.2 Znásilnění

34 žen ze 119 českých žen (28,6 %) bylo přinuceno k pohlavnímu styku v soukromém životě, mimo rámec poskytování placených sexuálních služeb. 19 žen z počtu 34 mají tuto zkušenost jednu v průměrném věku 17 let, 15 z nich zažily opakované nucení do sexu v průměru taktéž 17 let věku. Ve většině případů pachatelů šlo o manžela nebo partnera. Ze všech

34 případů byly ohlášeny Policii pouze dva (*Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 10*). V Nizozemí má takovou zkušenost 30 % žen (*Wanwesenbeek et al. In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11*).

V rámci poskytování komerčních sexuálních aktivit uvedlo přinucení k sexu zákazníkem 21 žen (17,6 %). Jako častý jev je uváděno u 4 žen jako sexuálních pracovníc, devět udávají, že zřídka, osm dalších bylo znásilněno jedenkrát (*Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 10*). Naopak v Nizozemsku se jedná o skoro 50 % prostitutek s tímto zážitkem (*Wanwesenbeek et al. In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11*).

V sociologickém výzkumu, který se zabýval zkoumáním sexuálních pracovníc české národnosti, se zjistilo, že 33 % prostitutek bylo někdy ať už v rodině, či v sexbiznysovém prostředí znásilněny. 10 % z 364 žen tento trestný čin oznámily policii. V porovnání s běžnou ženskou populací jsou čísla u sexuálních pracovníc více než dvojnásobná (*Malinová, Paláček In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11*). V rámci celorepublikového průzkumu sexuálního chování českých obyvatel uvedlo 13,5 % žen zkušenost ohledně vynuceného pohlavního styku (*Weiss, Zvěřina In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11*). Ovšem Dalla ve své literatuře o sexuálním zneužívání v dětství jako cestě k prostituci udává, že výskyt pohlavního zneužívání dívek v populaci je stejně úměrný počtu v dětství zneužívaných sexuálních pracovníc, akorát lze tyto dvě skupiny odlišit kulturou, místem a věkem. Připouští však, že sexuální pracovnice mívají s pohlavním zneužíváním oproti ostatním ženám častější zkušenost. Přímá souvislost mezi prostitucí a dřívějším pohlavním zneužitím dle Dally samozřejmě není (*Dalla In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 12*). Lze si všimnout, na základě výzkumu ze zahraničí, souvislosti mezi zkušeností zneužívání a problémovou osobností a problémy ve škole. 23 % ze 174 mladých Američanek a Afričanek uvedlo v minulosti setkání se sexuálním vydíráním v dospívání nebo v dospělosti. Pouze 13% z těch, co od mládí prožívaly sexuální vykořisťování od partnera, dokončilo středoškolské vzdělání. Podpora těchto zranitelných dívek

k dokončení alespoň střední školy je nutná. Přetrvávající zneužívání totiž často dívky vede k časnému užívání drog (Reid, 2014).

3.3.3 Fyzické (nesexuální) násilí

Více než 50 % dotazovaných se svěřilo se zkušeností s jiným než sexuálním násilím při svém povolání. Ve 25 % to je nadávání a vyhrožování, pak pokračují v 12 % okradení a fyzické útoky, taktéž ohrožování života střelnou zbraní. V jednom případě je zjištěn pokus o vraždu, díky němuž oběť sice přežila, ale s vážnými fyzickými následky (Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 10).

Za to ve Velké Británii uvedlo zkušenost s fyzickým násilím 81 % žen pracujících na ulici (93 ze 115 dotazovaných), ovšem v in-doorové prostituci to přiznalo 48 % žen (Church, Henderson, Barnard and Hart In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11). V jiném britském výzkumu je dotazováno 193 žen pracujících na ulici, z nichž 112 se setkalo s jakoukoli formou násilí, konkrétně 57% z in-doorové prostituce a 68 % z prostituce pouliční (Day In Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 11).

Příčinou důvodu k neoznámení všech zde zmiňovaných sexuálních deliktů je ve většině případů zjištěná skutečnost, že více než polovina těchto zneužití je v příbuzenském vztahu, možno také v blízkém či známém (Zikmundová, Weiss, 2004b, s. 9).

3.4 Prostituce a mateřství

Nejeden rakouský sexuální zákazník v pohraničních oblastech netají své uspokojení, když je mu na sex k dispozici těhotná žena (König-Hollerwöger, 2008, s. 48). Ženy poskytující sexuální služby, které v souvislosti s tímto povoláním přijdou do jiného stavu, po porodu své děti většinou opouštějí, jak udává Mitlöhner. Předávání těchto dětí do náhradní rodinné péče bývá velice složité, neboť většina z těchto matek

nemá potřebné doklady. Tyto ženy, stejně jako ostatní prostitutky, ve velké většině neplatí zdravotní pojištění. Pokud tak tomu opravdu je, žena jako matka po porodu nemá právo na příspěvky v těhotenství a na peněžitou pomoc v mateřství (*Mitlöchner, 2004, s. 16*).

Z výzkumu v Česku uvedlo 18,8 % prostitutek v anamnéze samovolný potrat (oproti 6,7 % žen běžné populace) a 25,6 % z dotázaných podstoupilo během svého zaměstnání v sexbyznysu interrupci (v porovnání s běžnou ženskou populací v 11,8 %). V počtu vlastních dětí už takový rozdíl není, mezi prostitutkami je to 28 % a u ostatních žen 25 % (*Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 70*). Malinová v roce 2011 vyhledala na území Česka 78 prostitutek, které ještě nemají děti, 39 dalších má jedno dítě, 25 dětí dvě, 12 žen má tři děti, více jak 3 děti uvedlo 8 žen z celkového souboru 162 dotazovaných. Děti ženám přibývají s věkem, ubývá ovšem žen, které mají děti ve vlastní péči. Ve věkové skupině 31 – 40 let má ve vlastní péči dvě a více děti 68,4 % žen (*Malinová, 2011, s. 9, 16*).

3.5 Návrat z prostituce do normálního života

Odchod z prostituční scény si s budoucností spojují všechny respondentky ve výzkumu Kajánové a Mutlové (*Kajánová, Mutlová, 2011, s. 175*).

U snahy prostituujících osob vrátit se do běžného života existuje řada negativních dispozic. Zpravidla se jedná o ženy bez kvalifikace (částečné či úplné), sociálně a psychicky nevyspělé a naivní, jedná se o lidi zadlužené a přitom zvyklé ještě nedávno vydělávat velké částky peněz (*Mitlöchner, 2004, s. 16*). V zahraničí, stejně jako i u nás například La Strada a Rozkoš bez rizika fungují exitové programy pro podporu odchodu žen ze sfér sexbyznysu. S tím rozdílem, že v zahraničí jsou podporovány vládou díky Zákonu o legalizaci prostituce (*Šídová et al., 2013, s. 93*). Roste počet těchto lidí závislých na drogách. (U některých osob návyk cíleně vypěstují kuplíři skrze snadnější ovládnutí, jiné jsou závislé ze své vůle). Návrat do normálního života je v případě drogové závislosti skoro nemožná. Xenofobie, rasismus. Tyto dva fenomény prostituci jako takovou

jen prohlubují (Mittlöhner, 2004, s. 16). Jak dokazuje Šídová a kol., z výsledků organizace Rozkoš bez rizika, ženy mají snahu po určité době působení v těchto sférách prostituci opustit a zařadit se do jiného běžného pracovního procesu. Tlačí je k tomuto rozhodnutí znechucenost a nenávisť k mužům nebo menší výdělků kvůli konkurenci, celková nespokojenost a vyčerpanost (Šídová et al., s. 91).

Malinová (2011) píše, že některé ženy považují své zaměstnání za dočasné řešení své ekonomické situace (Malinová, 2011, s. 129). Což lze potvrdit i u respondentek ve výzkumu Kajanové a Mutlové. Ženy vizi lepší budoucnosti mají, samy o sobě ovšem nemívají v plánu ukončit tuto profesi a vydělávat si jiným způsobem. Odchod ze sexbyznysu ztrácí přitažlivost vzhledem k vysokým výdělkům, ženy se k tomuto povolání opakovaně vrací (Kajanová, Mutlová, 2011, s. 175). Z „čisté“ budoucnosti mají strach, neboť neví, co by je bavilo dělat, mají strach, že se neuživí, nezačlení se do kolektivu, co napíše do životopisu. Strachují se, aby je někdo nepoznal. Občanská sdružení v ČR nabízí těmto ženám poradenskou službu (Šídová et al., 2013, s. 93).

3.6 Legalizace prostituce

Jak je uvedeno v německém Zákoně o legalizaci prostituce, prostituce nemá být považována za nemorální jev a zákon prostitutky začleňuje do systému sociálního zabezpečení, zlepšuje a usnadňuje příležitost z této profese odejít (Šídová et al., 2013, s. 12). Takže případně schválený zákon o prostituci by vymezoval pojmy této oblasti a stanovoval by pravidla pro provozování prostituce, včetně podmínek zřizování veřejných domů (Nová, 2006, s. 19). Šídová s kolektivem v roce 2013 zveřejňují fakt, že v Česku navrhovaný Zákon o prostituci nejméně respektuje zájmy těch osob, které poskytují placené sexuální služby (Šídová et al., 2013, s. 65).

I přesto, že si většina veřejnosti nedělá iluze o tom, že by legalizace prostituce byla nějakým zásadním přínosem pro státní kasu, je většinový

požadavek na legalizaci nejstaršího řemesla, které je fenoménem provázejícím lidstvo napříč celou jeho historií, racionálním požadavkem na legalizaci, kontrolu a daňovou zodpovědnost u prostituce stejně, jako je tomu u všech ostatních činností (*Anonymous, 2014b*).

Panuje sice v Česku zájem o regulaci prostituce, ovšem praktická zkušenost dokazuje, že se výraznější změny nedá dosáhnout. Nahrazuje ji tedy úsilí získat prostituci pod kontrolu alespoň částečně (*Chromý, 2007, s. 28*). Na vzorku 162 sexuálních pracovníků bylo před 4 lety zjišťováno, jak vnímají možnou legalizaci svého povolání. 23 žen s legalizací souhlasí, 77 nesouhlasí, 31 ostře a zásadně nesouhlasí a dalších 31 se vyjádřilo neutrálně. Jako bližší vyjádření se k nesouhlasu uvedlo 26 žen (16 %) důvod, že potřebují anonymitu, 6 by se nechtělo registrovat (3,7 %) a 5 z nich (3,1 %) si myslí, že to nelze realizovat (*Malinová, 2011, s. 2*). Ze zdroje Ministerstva vnitra a organizace Rozkoš bez rizika: odhad počtu prostitutek v klubech (včetně eskortu) byl 6 234 s výdělkem 6 737 000 000 Kč (6, 737 miliard) za rok, na privátech 2 807 prostitutek s odhadem výdělku 1 725 000 000 Kč (1, 725 miliard) a žen na ulici bylo asi 700 s vydělanou částkou 256 000 000 Kč (256 miliónů). Celkové odhady výdajů na prostituci činí celkem 8,7 miliardy Kč, z toho 5,5 miliard utratili cizinci a 400 miliónů bylo odesláno prostitutkami cizinkami do zahraničí. Příjmy z prostituce dosahují 0,2% HDP, v rámci nelegální ekonomiky patří k nejvyšším (*Anonymous, 2005*).

Na začátku letošního roku byl proveden průzkum obyvatelstva o legalizaci prostituce na vzorku 7 512 dotazovaných obyvatel České republiky ve věkovém rozmezí 18 - 70 let. 6,2 % lidí by prostituci nechali ve stavu, v jakém doposud je. Dle 15,9 % tázaných by se měla prostituce zcela zakázat, ovšem 65,5 % respondentů jsou mínění, že by prostituce měla být zákonem povolena ve prospěch státní kasy a regulace této činnosti (*Anonymous, 2014b*).

Oprávnění k prostituci by vyžadovalo veškeré osobní údaje: jméno, příjmení, rodné číslo či datum narození, bydliště a místo podnikání. Pro 45 prostitutek

ze 162 by to nebyl problém, ovšem pro 57 žen ano, kvůli anonymitě. 8 z celkového počtu se bojí možného zneužití nebo vydírání a dalších 9 mají strach o možné ohrožení vlastních dětí nebo budoucnosti (*Malinová, 2011, s. 3*). 72,2 % občanů souhlasí se souhrnem možných faktů, že muži i ženy vykonávající zmiňovanou profesi by museli chodit na zdravotní prohlídky a platit daně z příjmů na základě povolení této činnosti od úřadu (*Anonymous, 2014b*). Zdravotní prohlídky by byly povinné a ženy by si je samy platily. U zákazníků tak můžou vznikat dojmy, že díky povinným prohlídkám jsou prostitutky zdravé a může dojít k vyvíjení tlaku na nechráněné styky (*Šídová et al., 2013, s. 64*).

König-Hollerwöger však píše, že ženy pracující jako prostitutky na ulicích nebo v nočních klubech se zasazují o právo svobodně zvolit si prostituci jako zcela legální práci. Ztotožnění prostituce jako takové a ženských práv vede k názoru, že ženy jsou k prostitučnímu chování vždy donuceny. Z tohoto vzchází důsledek ztotožnění se prostituce s prostitucí z přinucení. S tímto názorem ale nesouhlasí ženy, jež se dle svých výpovědí staly prostitutkami dobrovolně. Taktéž se autor vyjadřuje k problému kriminalizace v této profesi. Pokud jí chceme zabránit, je důležité uznat ji jako výdělečnou činnost, reálnou práci (*König-Hollerwöger, 2008, s. 137*).

V Německu a Nizozemí již legalizace prostituce funguje několik let. Německo v zákoně platném už 12 let nevyžaduje povinné lékařské prohlídky ani registrace osob. V praxi se u nich ukázalo, že tento zákon nemá přímý dopad na možnost odejít se světa sexbyznysu. Obvykle kvůli právním úkonům, které chybí. Ovšem zákon podporuje programy zaměřené na zlepšení příležitostí pro takový odchod. Například program OPERA v Norimberku. V Nizozemí nejsou zkušenosti s legalizovanou prostitucí příliš pozitivní. Prostituce se stává více skrytou, stále přetrvávají trestné činnosti, sexuální pracovnice mají díky tomuto platnému zákonu problém získat podnikatelský úvěr, někdy si dokonce nemohou ani u banky otevřít účet (*Šídová et al., 2013, s. 38*).

Ve Švédsku mají s legislativou jinou zkušenost. Do nové legislativní úpravy se promítnul neobvyklý přístup k prostitučnímu chování, čímž je Švédsko známo. Švédští členové parlamentu rozhodli, že pouze nákup sexuálních služeb postaví mimo zákon. Není prý rozumné trestat poskytovatele těchto služeb, protože prý jde ve velké většině případů o slabší z obou zainteresovaných stran. Jak legislativa praví, poskytovatelé služby v sexu jsou využíváni tím, kdo „pouze chtějí dát průchod svým pohlavním pudům“ (Zikmundová, Weiss, 2004a, s. 141).

ZÁVĚR

Prvním cílem bylo předložit poznatky o faktorech, které ženy přivádějí do světa sexbyznysu.

Nárůst počtu žen poskytujících sexuální služby zůstává od devadesátých let minulého století stejný, zatímco ovšem počet zákazníků vzrostl (*Weiss, Zvěřina In Zikmundová, Weiss, 2004d, s. 433*).

Autoři se shodují, že v pozadí vstupu do světa nabízení placeného sexu jsou dluhy, doporučení kamarádky či lákavost inzerátu, dřívější zkušenost (i v dětství) se zneužíváním, touha po nezávislosti, chudoba a neznalost nabídky nelegální práce v zahraničí (*Zikmundová, 2003; Zikmundová, Weiss, 2004b; Mitlöchner, 2004; Chromý, 2007; Malinová, Šídová, 2008; Kajanová, Mutlová, 2011; Šídová et al., 2013*). Droga se uvádí také jako jeden z faktorů přítomnosti ve světě prostituce, v naší zemi je to v posledních letech v 2,5 % (*Anonymous, 2012a*), zatímco v USA 40 - 85 % (*Zikmundová, Weiss, 2004e*).

König-Hollerwöger přináší z praxe názor, že obchodování s lidmi je světový kriminální fenomén současnosti i minulosti, ženy donuceny k prostituci dostávají falešné doklady, díky nimž je pátrání policie bezmocné (*König-Hollerwöger, 2008*). Otázkou však zůstává, jak profesi sexuální pracovnice upravit, aby se zabránilo diskriminaci a v mínění veřejnosti o prostituci nebyly předsudky (*Kajanová, Mutlová, 2011, s. 176*).

Cíl byl splněn.

Druhým cílem byla snaha o zjištění vlivu prostituce na sexualitu ženy.

Prostituce je pro ženu práce, prožívání sexuality odděluje v práci od soukromí (*Girtler a Bott In Kajanová, Mutlová, 2011*). Autoři se ve výzkumech z dřívějších dob shodují, že u prostituujících osob je vyšší nemocnost v případě sexuálně přenosných infekcí v porovnání s ostatní populací, že častější výskyt pohlavně přenosných nemocí v anamnéze prostitutky i sexuální poruchy jsou důsledek rizika spojeného

s vykonáváním placeného sexu (*Zikmundová, Weiss, 2004; Mitlöhner, 2004; Kružicová, 2011*).

Avšak statistiky v ČR za posledních 8 let a konkrétně v číslech za loňský rok 2013 ukazují, že z nových 200 případů HIV nakažených je jen 22 žen, zbytek tvoří muži. Přenos je odůvodněn homosexuálními styky (*Němeček, 2013*).

Prostitutky zahajují pohlavní život až o 1,5 roku dříve než obecná populace, jsou promiskuitnější i v soukromém životě – celoživotně až třikrát více sexuálních partnerů, čím déle partnera znají, tím méně řeší ochranu, ovšem v pracovní době se chrání lépe a více než běžná populace. Lze si u nich všimnout zvýšeného množství homosexuálních zkušeností, ačkoli se za lesby nepovažují (*Zikmundová, Weiss, 2004c*).

Od roku 2000 stoupá množství syfilis, v posledních letech i gonorei, celkově jsou v Evropě zastoupeny tyto dvě nemoci více než HIV, oproti Africe, kde je jsou výsledky opačné (*Remis et al., 2005; Anonymous, 2012b; Zhou et al., 2013; Langa et al., 2014*). Díky rutinnímu prenatálnímu screeningu se stále objevují HIV i syfilis i u těhotných Češek. V loňském roce se narodilo HIV pozitivním matkám celkem 146 dětí, z toho 3 byli pozitivní, 101 negativních, ostatní nezjištěno (*Němeček, 2013*). Jediný Ulibarri s kolektivem dává najevo, že prevence HIV by měla ve světě směřovat k otázkám partnerských vztahů, domácího násilí a psychickému zdraví obou partnerů (*Ulibarri et al., 2014*).

Cíl byl splněn.

Třetím cílem bylo předložení informací o vlivu prostituce na psychiku ženy.

Žena nabízející sexuální služby nepřestává být celou cítící, jednající a myslící bytostí, která touží po slušném zacházení, uznání, po lásce, jako každý jiný tvor (*König-Hollerwöger, 2008*).

Pojetí sexbyznysu jako profese se prostitutkám jeví jako východisko pro uchránění si soukromí v osobním životě a naději, že prostituci jednoho dne opustí a naleznou solidnější práci (*Kajanová, Mutlová, 2011*). Na počátku 21. století jsou důkazy o prostituování se z nouze, především to dokazuje nárůst migrantek z rozvojových zemí (*Zikmundová, Weiss, 2004d*).

Prostitutky se obětí různých forem násilí a zneužívání stávají jak v pracovním, tak i v osobním životě. Znásilnění v osobním životě uvedlo skoro 29 % ze 119 tázaných, znásilnění v profesi 17 %. Nesexuální násilí v práci dokonce až přes 51 %. Trestní čin byl Policii oznámen skoro v nulových případech z důvodu příbuzenských vztahů násilníků (*Zikmundová, Weiss, 2004b*).

A co stále otevřené téma legalizace? Samy ženy v prostituci přidávají názory: chtějí stejné podmínky jako ostatní, tudíž chtějí pracovat na živnostenský list nebo na zaměstnanecký poměr. Kritizují formality spojené s případným vlastnictvím Oprávnění k prostituci a především kritizují možnost pracovat jen v jenom správním okrsku, jak je to navrhuto v tomto zákoně ke schválení. Toto Oprávnění by bylo platné jeden rok, což není odůvodněné a ženy, kterých se to týká, to vnímají jako způsob jak jim znepríjemnit život (*Malinová, 2011*). V Německu a Nizozemí již legalizace prostituce funguje několik let, česká populace si v 65,5 % myslí, že by i u nás prostituce měla být zákonem povolena ve prospěch státní kasy a regulace této činnosti (*Anonymous, 2014b*).

Takže případně schválený zákon o prostituci by vymezoval pojmy této oblasti a stanovoval by pravidla pro provozování prostituce, včetně podmínek zřizování veřejných domů (*Nová, 2006*).

Všechny stanovené cíle byly splněny.

ZDROJE

1. ANONYMOUS (2014a). *Facts. Religious in Europe Networking Against Trafficking and Exploitation* [online]. 2014 [cit. 2014-05-15].
Dostupné z: <http://www.renate-europe.net/trafficking-resources/>
2. ANONYMOUS (2012a). *Výroční zpráva za rok 2012*. Praha, 2013-09-16.
Dostupné z: <http://rozkosbezrizika.cz/ke-stazeni/soubory/vyrocní-zpráva-2012/detail>
3. ANONYMOUS (2012b). *Pohlavní nemoci 2012*.
Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR [online]. 2012 [cit. 2014-05-02] Dostupné z: <http://www.uzis.cz/category/tematicke-rady/zdravotnicka-statistika/pohlavni-nemoci>
4. ANONYMOUS (2014b). *Legalizace prostituce (publikace 14. 2. 2014)*. SANEP, středisko analýzy empirických průzkumů [online]. 2014 [cit. 2014-05-02]. Dostupné z: <http://www.sanep.cz/pruzkumy/legalizace-prostituce-publikace-14-2-2014/>
5. ANONYMOUS (2005). *Nelegální ekonomika v ČR (09. 06. 2005)*. Český statistický úřad [online]. 2005 [cit. 2014-05-02].
Dostupné z: http://www.czso.cz/csu/tz.nsf/i/nelegalni_ekonomika_v_cr_09_06_2005
6. ANONYMOUS (2012c). *Titlex. Change And Inspiration* [online]. 2012 [cit. 2014-05-15]. Dostupné z: <http://www.cicatelli.org/titlex/downloadable/human%20trafficking%20statistics.pdf>
7. DUCHKOVÁ, H. (2006): *Pohlavní nemoci*, Moderní gynekologie a porodnictví 2006, roč. 15, č. 3, 358-359 s., ISSN: 1211-1058
8. FEDINA, L.: *Use and Misuse of Research in Books on Sex Trafficking: Implications for Interdisciplinary Researchers, Practitioners,*

and Advocates.: Implications for Interdisciplinary Researchers, Practitioners, and Advocates. Trauma, Violence, [online]. 2014 [cit. 2014-05-13]. DOI: 10.1177/1524838014523337.
Dostupné z: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/24562724>

9. HUSA, P., KOHOUTKOVÁ, M. (2007): *Infekce virem hepatitidy C u osob poskytujících sexuální služby*, Klinická mikrobiologie a infekční lékařství 2007, roč. 13, č. 2, 66-69 s. ISSN: 1211-264X
10. CHROMÝ, Jakub (2007): *Sociální a zdravotní aspekty prostituce v kontextu právního řádu ČR*, Zdravotnictví a právo 2007, roč. 11, č. 10, 23-29 s., ISSN: 1211 – 6432
11. KAJANOVÁ, A., MUTLOVÁ, M. (2011) *Prostituce jako profese (pohled žen pracujících v sexbyznysu)*, Kontakt 2012, roč. 14, č. 2, 171-176 s. ISSN: 1212-4117
12. KARANDIKAR, S. a M. PRÓSPERO. *From client to pimp: male violence against female sex workers.* [online]. 2010 [cit. 2014-05-15]. DOI: neuvedeno. Dostupné z: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19553559>
13. KÖNIG-HOLLERWÖGER, R: *Na ulici. U silnice. Rakousko – Česko.* Verlag der Apfel, Wien 2008. Překlad Erika Bezdíčková, Pavla Váňová. ISBN: 978-85450-281-4
14. KRUŽICOVÁ, Z. (2011): *Dějiny prostituce*, Česká dermatovenerologie 2011, roč. 1, č. 2, 52-54 s., ISSN: 1805-0611
15. KUKLOVÁ, I. (2006): *Epidemiologické souvislosti sexuálně přenosných onemocnění v České republice*, Moderní gynekologie a porodnictví 2006, roč. 15, č. 3, 424-428 s. ISSN: 1211-1058
16. LANGA, Judite, César SOUSA, Mohsin SIDAT, Karen KROEGER, Eleanor MCLELLAN-LEMAL, Hrishikesh BELANI, Shama PATEL, Daniel SHODELL, Michael SHODELL, Irene BENECH, Richard NEEDLE a Matt A. PRICE. *HIV Risk Perception and Behavior among Sex Workers*

in Three Major Urban Centers of Mozambique. PLoS ONE [online].
2014-4-15, vol. 9, issue 4 [cit. 2014-05-13]. DOI:
10.1371/journal.pone.0094838.

Dostupné z: <http://dx.plos.org/10.1371/journal.pone.0094838>

17. MALINOVÁ, H. a kol. (2011). *O nás, ale s námi aneb Co si myslí sexuální pracovnice o „Návrhu zákona o regulaci prostituce“*. In Večerka K. (ed.). *Propojení teorie a praxe při studiu sociálních deviací*. Praha: MČSS, 127-133 s.)
18. MALINOVÁ, H., ŠÍDOVÁ L. (2008). *Ženy poskytující placené sexuální služby*. In: Nedělníková D. *Metodická příručka pro výkon terénní sociální práce*. Ostrava: Vydavatelství Ostravské univerzity.
19. MITLÖHNER, M. (2004). *Vybrané aspekty prostitučního chování*. *Zdravotnictví a právo*, roč. 8, č. 4, 15-17 s. ISSN: 1211-6432
20. MORAVCOVÁ, P., WEISS, P. (2006): *Psychologické determinanty používání kondomů*, *Praktický lékař* 2006, roč. 86, č. 3, 167-170 s. ISSN: 0032-6739
21. NĚMEČEK, V. *Dlouhodobé trendy ve vývoji epidemiologické situace HIV/AIDS v ČR I.* [online]. 2013 [cit. 2014-05-02].
Dostupné z: http://www.szu.cz/uploads/documents/CeM/HIV_AIDS/rocni_zpravy/2013/Dlouhodobé_trendy_29112013.pdf
22. NOVÁ, I. *Vybrané sociální a legislativní aspekty prostituce*. České Budějovice, 2006.
Dostupné z: http://is.muni.cz/th/152861/pedf_m/Diplom._prace_hotova.txt. Diplomová práce.
23. PANDEY, Deeksha, Vidhi VANYA, Saurav BHAGAT, Binu VS, Jyothi SHETTY a Joseph T. WU. *Awareness and Attitude towards Human Papillomavirus (HPV) Vaccine among Medical Students in a Premier Medical School in India*. *PLoS ONE*[online]. 2012-7-31, vol. 7, issue 7

[cit. 2014-05-15]. DOI: 10.1371/journal.pone.0040619. Dostupné z:<http://dx.plos.org/10.1371/journal.pone.0040619>

24. REID, JA. *Risk and resiliency factors influencing onset and adolescence-limited commercial sexual exploitation of disadvantaged girls*. [online]. 2014, [cit. 2014-05-14]. Dostupné z:<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/24619596>
25. REMIS, R. S., L. KANG, L. CALZAVARA, Q. PAN, J. LIU, T. MYERS, J. REN, X. TANG a Yan-Hua YU. *Prevalence and correlates of HIV infection and sexually transmitted infections in female sex workers (FSWs) in Shanghai, China*. *Epidemiology and Infection* [online]. 2005, vol. 19, isme 12, s. 1-9 [cit. 2014-05-14]. DOI: 10.1017/S0950268814000892. Dostupné z: http://www.journals.cambridge.org/abstract_S0950268814000892
26. SHEN, Zhiyong, Chen ZHANG, Xiaoming LI, Shaobing SU, Yan CUI, Yuejiao ZHOU a Zhenzhu TANG. *HIV-related behavioral risk factors among older female sex workers in Guangxi, China*. *AIDS Care* [online]. 2014-04-28, s. 1-4 [cit. 2014-05-14]. DOI: 10.1080/09540121.2014.913764. Dostupné z: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09540121.2014.913764>
27. SOOHOO, Melissa: *Cervical HPV Infection in Female Sex Workers: A Global Perspective*. *The Open AIDS Journal* [online]. 2013-30-12, vol. 7, issue 1, s. 58-66 [cit. 2014-05-13]. DOI: 10.2174/1874613601307010058. Dostupné z:<http://www.benthamscience.com/open/openaccess.php?toaidj/articles/V007/58TOAIDJ.htm>
28. ŠÍDOVÁ, POLÁKOVÁ, MALINOVÁ a kol.: *Ze sexbyznysu na trh práce?* [online]. Praha, 2013. [cit. 2014-05-03]. ISBN 978-80-260-4963-0.

Dostupné z: <http://www.rozkosbezrizika.cz/ke-stazeni/soubory/publikace-r-r-ze-sexbyznysu-na-trh-prace/detail>

29. TANG, SY, ZH LIU, L. LI, HL CAI a YP WAN. Awareness and knowledge about human papillomavirus among high school students in China. [online]. 2014 [cit. 2014-05-15]. DOI: neuvedeno.
Dostupné z: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/24597286>
30. THULIEN, Naomi S. *Innovative Approaches to Cervical Cancer Screening for Sex Trade Workers: An International Scoping Review*. [online]. 2014, s. 231-239 [cit. 2014-05-14].
Dostupné z: http://www.jogc.com/abstracts/full/201403_WomensHealth_2.pdf
31. ULIBARRI, Monica D., Scott ROESCH, M. Gudelia RANGEL, Hugo STAINES, Hortensia AMARO a Steffanie A. STRATHDEE. "Amar te Duele" ("Love Hurts"): Sexual Relationship Power, Intimate Partner Violence, Depression Symptoms and HIV Risk Among Female Sex Workers Who Use Drugs and Their Non-commercial, Steady Partners in Mexico. *AIDS and Behavior* [online]. 2014 [cit. 2014-05-13]. DOI: 10.1007/s10461-014-0772-5. Dostupné z: <http://link.springer.com/10.1007/s10461-014-0772-5>
32. WEISS, P., JANÁČKOVÁ, L. (2007): *Sexuální chování českých žen v závislosti na věku*, Newsbulletin české společnosti pro sexuální medicínu 2007, roč. 2, č. 3, 28-31 s., ISSN: 1801-7207
33. ZHANG, Chen, Xiaoming, LI, Shaobing, SU, Yan, HONG, Yuejiao, ZHOU, Zhenzhu, TANG a Zhiyong SHEN.: *Violence Against Chinese Female Sex Workers From Their Stable Partners: A Hierarchical Multiple Regression Analysis*. *Health Care for Women International* [online]. 2014, s.1 [cit. 2014-05-13]. DOI: 10.1080/07399332.2014.909432.
Dostupné z: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/07399332.2014.909432>

34. ZHOU, Chu, Keming ROU, Willa M DONG, Yu WANG, Wei DONG, Yuejiao ZHOU, Xi CHEN, Manhong JIA, Wei LIU, Jun ZHENG, Yanling MA, Youfang LI a Zunyou WU. :*High prevalence of HIV and syphilis and associated factors among low-fee female sex workers in mainland China.* a cross-sectional study. BMC Infectious Diseases[online]. 2014, vol. 14, issue 1, s. 225 [cit. 2014-05-13]. DOI: 10.1186/1471-2334-14-225.
Dostupné z:<http://www.biomedcentral.com/1471-2334/14/225>
35. ZIKMUNDOVÁ, M., WEISS, P. (2004a): *Některé faktory ovlivňující ženskou prostituci.* Praktický lékař 2004, roč. 84, č. 3, 140-142 s. ISSN: 0032-6739
36. ZIKMUNDOVÁ, M., WEISS, P. (2004b): *Zkušenosti s násilím a sexuálním zneužíváním u komerčních sexuálních pracovníků.* Česká a slovenská psychiatrie 2004, roč. 100, č. 1, 9-12 s. ISSN: 1212-0383
37. ZIKMUNDOVÁ, M., WEISS, P. (2004c): *Soukromý sexuální život prostitutek,* Československá psychiatrie 2004, roč. 100, č. 2, 66-72 s. ISSN: 1212-0383
38. ZIKMUNDOVÁ, M., WEISS, P. (2004d): *Motivace žen k prostituci.* Československá psychologie, roč. 48, č. 5, 433-437 s. ISSN: 0009-062X
39. ZIKMUNDOVÁ, M., WEISS, P. (2004e): *Komerční sex a riziko HIV,* Česká a slovenská psychiatrie 2004, roč. 100, č. 2, 78-82 s. ISSN: 1212-0383
40. ZIKMUNDOVÁ, M.: *Sexuální chování komerčních sexuálních pracovníků* (Diplomová práce) Praha, FF UK 2003

SEZNAM PŘÍLOH

- i. Tabulka dle Zikmundové a Weisse. Soukromý sexuální život prostitutek
- ii. Moje zkušenost mezi prostitutkami

**i. Tabulka dle Zikmundové a Weisse.
Soukromý sexuální život prostitutek.**

(Zikmundová, Weiss, 2004c, s. 67–70).

	BĚŽNÁ POPULACE	PROSTITUTKY
1.pohlavní styk se stálým partnerem	78%	74%
1. pohlavní styk S náhodným partnerem	22%	26%
Věk při prvním pohlavním styku	17 let	15 let
masturbuje	52,3%	54,5%
Frekvence masturbace Za měsíc	5 x	11 x
Stálý partner ve vztahu	77%	53,4%
Počet pohlavních styků za měsíc se stálým partnerem	12 x	14,5 x

Počet sexuálních partnerů za celý život (v soukromí)	5	16
Pohlavní styk s náhodným partnerem	42,8%	71,6%
Sexuální poruchy v anamnéze *	18,8%	50,6%

* sexuálními poruchami je myšleno:

Bolesti a negativní pocity při souloži – 32,8 %

Neschopnost dosáhnout orgasmu – 28,6 %

Nízká sexuální potřeba – 16,8 %

Zvýšená sexuální potřeba – 6,7 %

ii. Moje zkušenost mezi prostitutkami

28. 3. 2013

Pár hodin mezi nejopovrhovanějšími...

Dostalo se mi velkého zázraku, který se každému „nepoštěstí“ a o který by zřejmě ani nikdo tak nestál, jako jsem o něj stála já, u zrodu tématu mé bakalářské práce díky Mgr. et Mgr. Blance Stráníkové, ThLic.

Bylo mi nabídnuto připojit se k jisté skupině lidí v jistém městě a vydat se s nimi do ulic zápasit o křehkost ženských duší, které se den co den vydávají napospas choutkám nezávazných mužů z různých částí světa i republiky.

Stalo se, že v předvečer největších křesťanských svátků jsem poprvé vstoupila na půdu, kde se každý večer odehrávají věci, o kterých obyčejné uši nikdy neslyšely, oči ani ve filmech nespátřily.

První krůčky po schodech dolů vedoucí do místností, které jsem doposud znala opravdu jen z některých filmů (a myslela si, že ty scény režiséři vymýšlejí a přehánějí), jakoby do mě vrážely čím dál více strachu z toho, co mě čeká, jak budu nápomocna ostatním, co pro přítomné já sama mohu udělat, co mám říkat, jak se mám tvářit, jak mám reagovat ...

V prvním domě a v pár dalších jsem ze sebe nebyla schopna vypravit slovo, neboť jsem netušila, na co se jich ptát, abych nezranila jejich už tak marnou naději zničenou sebeúctou a důstojností. Při přemýšlení pár hodin předem jsem byla odhodlaná bavit se s nimi o všem možném jako s jinými holkami, kterým chci dát najevo, že mi na nich záleží. V té chvíli to opravdu nebylo možné. Ze začátku, vlastně i následně celou dobu, ale to už jsem se snažila nedávat to na sobě znát, jsem nedokázala ze sebe nic vydolovat, jen jsem stála vedle ostatních. A mlčela.

Paradoxem bylo to, že jsem opravdu i v těchto světelkách všech barev ozařujících prostorách cítila, že Bůh je tady s námi, i s děvčaty, která tu málokdy byla dobrovolně či pro své vlastní potěšení. Během celé

noci jsem byla posluchačkou až neskutečných příběhů a problémů, jejichž jediným východiskem bylo prodávání vlastního těla a tím pádem jistý a vysoký výdělek během relativně krátké doby.

Věřícího člověka napadne myšlenka, že s vírou se člověk může nadnést nad problém a vyřešit ho rozhodně jinak než prostitutí. Při poslechu jistých životních situací jsem naprosto a se soucitem chápala, že pro dotyčnou ženu je opravdu tato možnost poslední, než se zblázní nebo si sáhne na život. Protože v prostituci má vidinu rychle vydělaných peněz. To ostatní nějak vydrží, psychiku v rámci možností ignoruje a potlačuje veškeré city, protože jinak by nebyla schopna žít normální každodenní život. Nic víc, nic míň. To je ta „lepší“ varianta.

Horší byl pohled na opravdu krásné dívky z jisté země, které v angličtině konstatovaly fakt, že nemají doklady a peníze jim nezůstávají. Dychtivě rozbalovaly malé dárečky, jimiž byly obdarovány.

Bylo zajímavé sledovat, s jakou otevřeností a ochotou se ten večer každá žena či mladinká dívka svěřovala. Neočekávaly od nás soucit, ale možná ve skrytu nitra radu, jak jinak by se jejich situace dala řešit. Těžko se hledala slova k odpovědím na jejich otázky typu, jestli Bůh chtěl, aby tak dopadla... Proč jsem věřící nebo panna a z jakého důvodu si na tom tak zakládám... Proč se o ně vůbec zajímám... Co má dělat, když ji doma, daleko od tohoto místa čeká šestnáctiletá dcera a dluhy, v jiném případě malé děti a nesplacené úvěry či nevyplacené majetková vyrovnání po rozvodu... Co má dělat, když je vyučená, může pracovat leda jako prodavačka s platem, který nestačí ani na nájem bytu, natož na stravu a výdaje za děti...??? Člověk neznalý jako já se mohl v nitru jen začít modlit za to, aby ti druzí a mnohem zkušenější dokázali odpovědět. Vlastně ani ne odpovědět - to v jistých případech nebylo možné – ale spíš dotyčnou nějakým způsobem potěšit, povzbudit. Počkat, to možné bylo?

V rozhovorech jsme se občas ptali i my. Zda si platí pojištění, chodí na kontroly, rodina ví o jejich způsobu výdělku, jestli se nějakým způsobem chrání před pohlavními chorobami. Měly velký zájem o růžence. Přišlo mi,

že i když většina z nich nevěřila, cítily z těch věcí nějaký zvláštní pokoj a naději. Jinak si nedokážu vysvětlit, proč to s velkou zvědavostí chtěly. Jiné se samy rozvykládaly o tom, že kdysi dostaly Bibli od babičky, že si něco z ní četly a podobně.

Jedním z posledních zážitků byl pozdní noční čas, kdy jsme již samy dvě pokračovaly vstříc nočnímu klubu. Tři osvětlená patra ohromného domu, vstupní dveře nasvícené jak na vánoce nás vítaly jako ostatní jiné „hosty“. My byly zvláštními hosty. Požehnány svěcenou vodou. S hlubokým strachem vstupovala jsem na tuto půdu a opět nevěřila vlastním očím. Pokoj vedle pokoje, dívka vedle dívky. Každá si hleděla svého vnějšku a krásy, neboť chtěla být tou, kterou si příští očekávaný klient vybere a hlavně jí službu peněžitě oplatí. Procházely jsme několika chodbami. Ženy nejrůznějšího věku na nás buď hleděly a neměly moc zájem se bavit, nebo nás pozvaly do svých (jak to nazvat?) „komůrek“, kde se sešly ze dvě ze tří, posadily se a začaly na námi vyřčenou otázku jak se mají vykládat. S radostí a vděčností přijaly námi nabízený letáček o Velikonocích, ptaly se na tyto svátky, ptaly se na nás, nakonec se nenuceně i ony samy pustily do vykládání svého osudu, jak to všechno, co se jim v životě děje, některé nazývají.

Mezi krátkými i delšími rozhovory či nasloucháním jsme byli svědky zazvonění a následného „tajfunu“, kdy kolem nás chodbou proletěla banda cizinců v čele s „panem domovníkem“. Všechny ženy se přestaly bavit, nastoupily si každá do „svých dveří“ a snažily se udělat dojem. Pánové prošli rychle dlouhou chodbou kolem všech pokojů. Na tomto patře se jim nezdál dobrý výběr, tak šli jinam.

Když jsem tu noc uléhala k odpočinku, nevěřila jsem vlastním myšlenkám. Před očima se mi zobrazovaly jednotlivé tváře tak, jak jsem je celý večer viděla. Do dnešního dne jsem měla všeobecné mínění o prostitutkách jako každý jiný člověk, který převezme názor od jiných.

Ovšem lidé dneška mají překroucené a dvojsmyslné ponětí o tom, kdo je to žena v prostituci, co se pod tímto pojmem skrývá.

Jediný optimismus, jež v tomto směru můžu nalézt, je fakt, že i taková žena má stejnou šanci a naději jako já na to krásné, co bude po smrti. Toto jediné pomyšlení mi udržuje zbytek úsměvu ve tváři u tohoto tématu.

Ty ženy, jedna vedle druhé, aniž bych jednu z nich vynechala, jsou obrazem utrpení.

Stále mi vyvěrá v mysli otázka: „Proč???”

Prosím. Nesuďme. A sami nebudeme souzeni.